

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, PROSINAC 2019. ■ GODIŠTE XIII. ■ BROJ 85 ■ ISSN 1846-4076

Sretan Božić!

DOGAĐAJNICA

- Sjednica Prezbiterskog vijeća
- Hodočašće hrvatskih branitelja, vojske i policije u Voćin
- Dvadeseta obljetnica utemeljenja požškoga Stolnog kaptola
- Apostolski nuncij pohodio sjedište Požeške biskupije
- Stota obljetnica Župe sv. Josipa u Slatini
- Blagdan sv. Ivana Pavla II. u Požeći
- Požeška biskupija darovala opremu požškoj bolnici
- Proslava blagdana sv. Nikole u Međuriću
- Adventska duhovna obnova vjeroučitelja u Požeći
- Susret crkvenih pjevačkih zborova u Požeći prigodom blagdana sv. Cecilije

ŽIVOT MLADIH

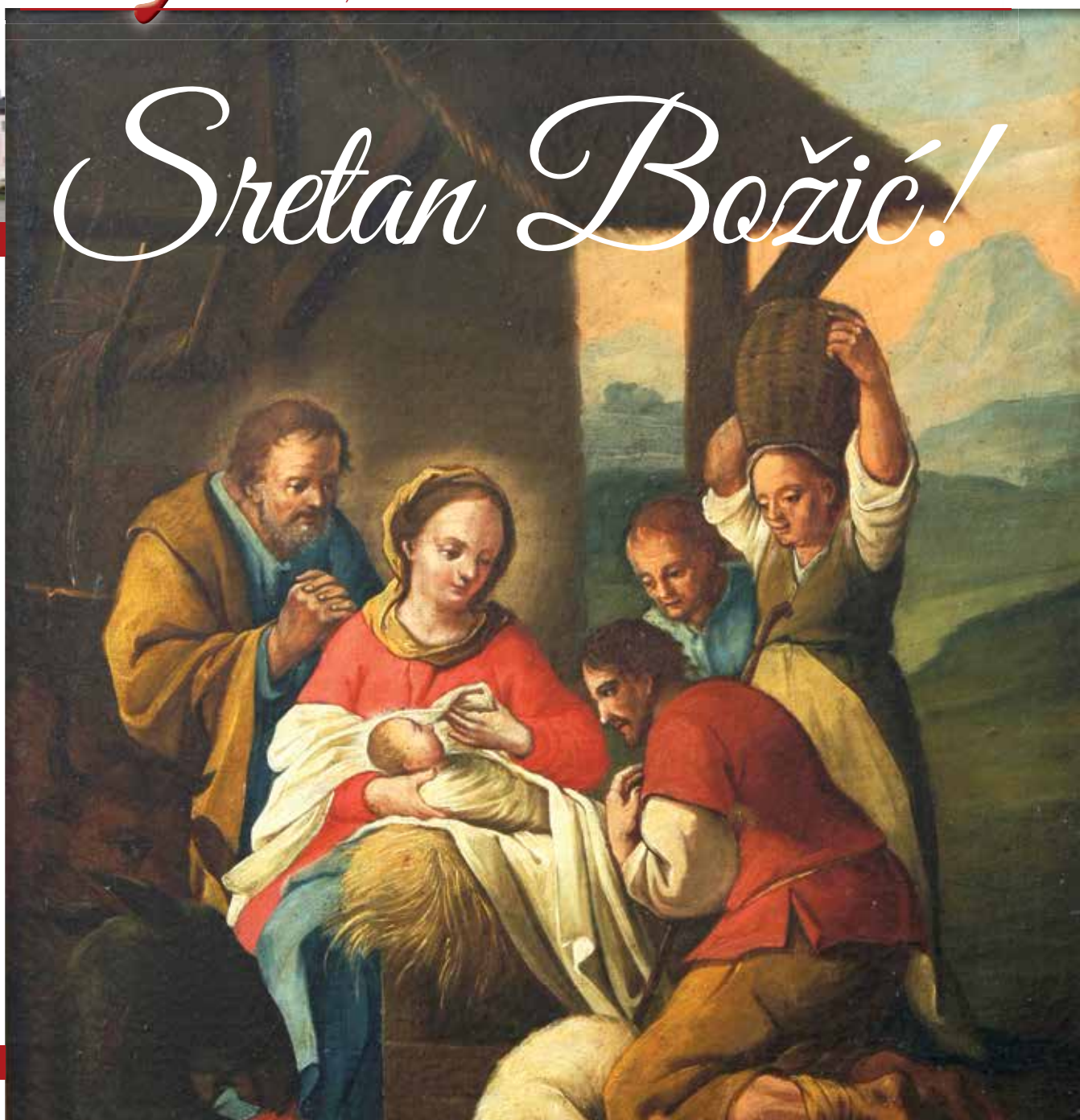
- Započela Katolička malonogometna liga

IZ NAŠEG CARITASA

- Pismo biskupa Antuna prigodom Nedjelje Caritasa
- Arhidakonski susreti Caritasovih volontera
- Međunarodni dan siromaha

DUHOVNA MISAO

- Piše: Josip Krpeljević

Neka ovog Božića Isusova snaga ljubavi još snažnije zahvati svaku našu obitelj te nam po njihovu služenju Isus Krist, svjetlo neugasivo učini Domovinu svjetlijom. (Iz poruke biskupa Antuna za Božić 2019.)

Izložba »Papa Franjo u Izraelu« u Požeći. • str. 2

Hodočašće hrvatskih branitelja, vojske i policije u Voćin • str. 8

Božićne priredbe u katoličkim osnovnim školama • str. 24

BISKUPOVA PORUKA ZA BOŽIĆ 2019.

I POLOŽI SINA SVOGA U JASLE

(Usp. Lk 2,7)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji,
djelatnici i učenici katoličkih škola,
dragi vjernici!*

Od srca vam čestitam svetkovinu Isusova rođenja, sa željom da Božje čovjekoljublje, objavljeno u rođenju betlehenskog djeteta, dopre do naših osobnih, obiteljskih i društvenih stanja te se ispunimo njegovim mirom i radošću!

Obitelj pred ukrašenim božićnim jaslicama

1S uvijek novim iznenađenjem slušamo za Božić izvještaj sv. Luke Evanđelista, koji je u jednoj rečenici zažeo sve bitno o najvećem povijesnom događaju, čija snaga i izazov traju i danas: „I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu“ (Lk 2,7). Sin Očev odvijeka, kojeg je Marija Božjom inicijativom začela po Duhu Svetom, rođen je u betlehenskoj štali i položen u jasle! Apostolskim pismom pod naslovom „Čudesni znak“ papa Franjo nedavno nas je potaknuo da se zaustavimo pred jaslicama i razmišljamo o njihovu značenju i vrijednosti. Želio bih podijeliti s vama barem nekoliko poruka Isusove štalice za naše obitelji, Crkvu i društvo. Zanimljiva je činjenica da brojni ljudi rado postavljaju

jaslice u svojim domovima i na javnim mjestima, kako bi uprizorili skromnu obitelj Isusa, Marije i Josipa. „Zašto jaslice pobuđuju takvo čuđenje i izazivaju takvo ganuće u srcu? Ponajprije zato što očituje Božju nježnu ljubav. On, Stvoritelj svemira, spušta se u našu malenost. (...) U njem nam je Otac dao brata koji nas dolazi tražiti kad god smo zbunjeni ili odlutamo s pravoga puta, vjernog prijatelja koji je uvijek uz nas. Dao nam je svoga Sina koji nam oprašta i oslobađa nas od grijeha“ (Papa Franjo). Znakovito je što Marija po Evanđelistinu zapisu nije privinula Novorođenče u svoj naručaj, nego ga položila u jasle. Ona ga ne zadržava za sebe, nego polaže u naše siromaštvo, nemoći i umiranja da s njime budemo moćniji. U slabosti djeteta položena u jaslice skriva se, naime, božanska moć ljubavi, koja je imala svoje puno očitovanje u Isusovoj posvećenoj darovanosti za nas na križu. Isusova položenost Očev je projekt božanske pobjede nad našom prolaznošću i smrtnošću. Kad urešimo Isusove jaslice svjetlosnim i drugim nakitima, svjedočimo vjeru u otajstvo Božje ljubavi, njegova najmoćnijeg odgovora na našu ljudsku slabost.

Zašto jaslice pobuđuju takvo čuđenje i izazivaju takvo ganuće u srcu? Ponajprije zato što očituje Božju nježnu ljubav. On, Stvoritelj svemira, spušta se u našu malenost. (...) U njem nam je Otac dao brata koji nas dolazi tražiti kad god smo zbunjeni ili odlutamo s pravoga puta, vjernog prijatelja koji je uvijek uz nas.

Uzajamna ljubav u obitelji, najljepši ures božićnih jaslica

2Jaslice nas potiču da svoj život uskladjemo s tim Božjim djelom te mi sami budemo ures Isusovoj ljubavi, bolji od bilo kojeg ukrasa kojim nastojimo za Božić okriti svoj okoliš. To osobito svjedoče obitelji uzajamnom darovanošću, položenošću života bračnih drugova jednih za druge, majke i oca za djecu, djece i mladih za roditelje, svih zajedno za starije i nemoćne. Ispitivanja javnog mnijenja redovito iznose statistike o neuspjelim brakovima, razorenim obiteljima, seljenjima iz domovine u inozemstvo i drugim pojavama. Razumljivo je da njima treba posvetiti pozornost i nastojati im pomoći. No, još veću našu pažnju zavrjeđuju pojedinci i obitelji, koje bez buke i medijske reklame žive požrtvovno i vjerno, skromno i nenametljivo, marljivo i samozatajno te u svojoj skrovitosti daju dragocjeni doprinos našem zajedničkom dobru. Među njima posebno mjesto imaju obitelji s brojnom djecom. Kakvog li božićnog sjajnog uresa Isusovih jaslica u obiteljima kad snagom uzajamne ljubavi ostvaruju navedene odnose! Ne posumnjamo nikada u smisao ljubavi koja se žrtvuje, jer ona pobjeđuje granice, jača je od poteškoća i nevolja svake vrste, od životnih neuspjeha.

Jaslice svjedoče moćnu Hrvatsku iznad svih negativnosti

3Svjedoci smo kako Božić, zaražen potrošačkom groznicom, ne može svojom snagom doprijeti do razina javnog života, za-

Betlehemske jasllice i skromna sveta obitelj otvaraju nam oči za moćnu Hrvatsku koja se iznad svih negativnosti ostvaruje po ugrađenosti u društvo mnogih obitelji koje prihvaćaju darovanost i žrtvu kao stil života, vjernih supruuga koji primaju djecu i odgajaju ih za čestite građane, mladih koji se ne daju slomiti poteškoćama u potrazi za radnim mjestom u vlastitoj domovini, želeći uložiti svoj entuzijazam i požrtvornost u plemenito i pošteno djelovanje na gospodarskom, znanstvenom, kulturnom, političkom i drugom području, uvijek svjesni kako je zdrava obitelj temelj snažnog društva.

hvaćenih brojnim negativnostima i njihovim posljedicama. Betlehemske jasllice i skromna sveta obitelj otvaraju nam oči za moćnu Hrvatsku koja se iznad svih negativnosti ostvaruje po ugrađenosti u društvo mnogih obitelji koje prihvaćaju darovanost i žrtvu kao stil života, vjernih supruuga koji primaju djecu i odgajaju ih za čestite građane, mladih koji se ne daju slomiti poteškoćama u potrazi za radnim mjestom u vlastitoj domovini, želeći uložiti svoj entuzijazam i požrtvornost u plemenito i pošteno djelovanje na gospodarskom, znanstvenom, kulturnom, političkom i drugom području, uvijek svjesni kako je zdrava obitelj temelj snažnog društva. Ovakvi mladi ljudi, vjerne i požrtvorne obitelji čvrsti su zalog nade u hrvatsku bolju budućnost, nastavljajući na svoj način u sadašnjim okolnostima graditi na žrtvi hrvatskih branitelja, koji u ugroženosti slobode nisu dvoumili o smislu žrtvovanja vlastitog života za naše dostojanstvo. Oni se ravnaju po mudrom načelu da je bolje paliti svjetlo

Pored toga radujem se što zajedničkim pastoralnim nastojanjima u Požeškoj biskupiji ostvarujemo povezanost, koja nadilazi ljudske veze jer joj je izvor Duh Isusove ljubavi, koji od nas tvori zajedništvo Crkve, njegova mističnog Tijela, predokus onog zajedništva ljubavi kojim nas Isus Krist želi zagrliti za svu vječnost.

nego se stalno žaliti na mrak. Neka ovog Božića Isusova snaga ljubavi još snažnije zahvati svaku našu obitelj i pojedine njezine članove te nam po njihovu služenju Isus Krist, svjetlo neugasivo učini Domovinu svjetlijom.

Božanska snaga utkana u duhovnu čvrstinu naše Domovine

4 Braćo i sestre! Još bih vam želio posvjedočiti dvije radosti. Ponajprije što brojni građani naše domovine surađuju s božanskom snagom te trajno učvršćuju i obnavljaju svoje nade životom po vjeri u Isusa Krista, napose zajedničkim slavljenjem nedjeljne svete mise, pridonoseći čvrstini našeg duhovnog bića da možemo ispuniti zadaće koje nam je povjerio Bog. Pored toga radujem se što zajedničkim pastoralnim nastojanjima u Požeškoj biskupiji ostvarujemo povezanost, koja nadilazi ljudske veze jer joj je izvor Duh Isusove ljubavi, koji od nas tvori zajedništvo Crkve, njegova mističnog Tijela, predokus onog zajedništva ljubavi ko-

jim nas Isus Krist želi zagrliti za svu vječnost. Na taj način s njime postajemo dionici najuspjelijeg projekta o čovjeku i njegovu smislu, što ga je On započeo u jasllicama a dovršio u smrti na križu i uskrsnuću. Od srca vam želim da po vjernosti koju ćete očitovati Gospodinu u 2020. godini iskusite božansku životnu puninu koja ne vara. Bog vas blagoslovio u tom nastojanju.

Uz srdačni molitveni pozdrav svakom članu naših obitelji

+ Antun J. Lovrić

vaš biskup Antun

Požega, 15. prosinca 2019.

Izložba »Papa Franjo u Izraelu« u Požegi

Prigodom 25. obljetnice uspostave diplomatskih odnosa između Svete Stolice i Države Izrael, Apostolska nuncijatura i Velesposlanstvo Države Izrael u Republici Hrvatskoj u suradnji s Požeškom biskupijom priredili su izložbu fotografija „Papa Franjo u Izraelu“ koja predstavlja posjet pape Franje Svetoj Zemlji 2014. godine. Svečanost otvorenja izložbe održana je 14. studenog u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi.

Među brojnim uzvanicima bili su: msgr. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, gospodin Ilan Mor, velesposlanik Države Izrael u Republici Hrvatskoj, msgr. Đuro Hranić, đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit, msgr. Janusz Błachowiak, tajnik Apostolske nuncijature u Zagrebu, gospodin Jovan Čulibrk, pakračko-slavonski episkop, članovi požeškoga Stolnog kaptola, arhiđakoni, dekani, predstavnici svećenika, redovnika i redovnica te vjeroučitelja Požeške biskupije. Iz javnog društvenog života bili su među ostalima saborski zastupnik Tomislav Žagar, pomoćnik ministra regionalnog razvoja i europskih fondova Davor Huška, požeško-slavonski župan Alojz Tomašević, požeški gradonačelnik Darko Puljašić, gradonačelnici Slatine, Pakraca i Lipika te predstavnici građanskih i crkvenih ustanova i organizacija u gradu Požegi.

Poštivanje drugih i drugačijih

Program je započeo sviranjem fanfara Brass quinteta Glazbene škole u Požegi pod mentorstvom Ivana Lulađića. Profesor Katoličke gimnazije u Požegi Leonardo Đaković pročitao je tekst Izaije proroka „Ustani, zasini Jeruzaleme!“ Potom je pozdravnu riječ uputio domaćin, požeški biskup msgr. Antun Škvorčević, posebno se obrativši apostolskom nunciju msgr. Giorgiu Lingui te velesposlaniku Države Izrael u Republici Hrvatskoj gospodinu Ilanu Moru: «Vaše ekscelencije! Svojim dolaskom u Požegu i sudjelovanjem na ovoj svečanosti, riječju koju ćete nam uputiti te otvorenjem izložbe fotografija „Papa Franjo u Izraelu“

iskazujete nam osobitu pažnju za koju Vam od srca zahvaljujem.» Nakon što je uputio riječi pozdrava i drugim uglednim uzvanicima, biskup Škvorčević je izrazio osobitu radost što na svečanosti sudjeluju djeca i mladi Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije u Požegi na čelu sa svojim ravnateljima, učiteljima i profesorima, te im poručio: «Dragi učenici! Svojim poštivanjem drugih i drugačijih, što usvajate u našim školama, već sada ste graditelji društva pomirenja i civilizacije mira, toliko potrebne na ovim našim prostorima.» Pozdravljajući pjevače i svirače, izvođače i sudionike programa, biskup je izrazio uvjerenje da će sve ono što će «ugledni govornici, pjevači i svirači, izvođači

programa i svi drugi nazočni na ovoj svečanosti jedni s drugima iz srca podijeliti pridonijeti zajedništvu utemeljenu na povjerenju, uzajamnom poštovanju i prihvaćanju u različitosti – upravo onom što je bio jedan od glavnih ciljeva uređenja diplomatskih odnosa između Svete Stolice i Države Izrael prije 25 godina.»

Abrahamovska vjera

Ustvrdio je da nas spomenuta izložba fotografija uključuje u posebni hodočasnički duhovni dinamizam, dodav-

ši kako nam «ona približava Svetu Zemlju i papu Franju u iskazivanju poštovanja prema vodstvu Države Izrael i njezinim građanima, u nastojanju oko produbljivanja odnosa razumijevanja i povezanosti između katoličkih vjernika i židovskog naroda, utemeljenih na zajedničkoj baštini Abrahamovske vjere, teško iskušanih tijekom povijesti. Povrh toga, fotografije prikazuju pobožnog hodočasnika Franju kako posjećuje sveta mjesta u gradu Jeruzalemu, gdje posebnom snagom progovara povijest Izabranog

»Dragi učenici! Svojim poštivanjem drugih i drugačijih, što usvajate u našim školama, već sada ste graditelji društva pomirenja i civilizacije mira toliko potrebne na ovim našim prostorima.« poručio je biskup Škvorčević.

naroda i Božje objave od Abrahama i sluge njegova Mojsija do Sina Čovječjega Isusa Krista te uvodi u ozračje onostranosti, božanski čudesne, a ljudski neuhvatljive». Zahvalio je organizatorima požeškog dijela programa spomena 25. obljetnice uspostave diplomatskih odnosa između Svete Stolice i Države Izrael: Msgr. Januzzu Błachowiaku, tajniku Apostolske nunciature u Zagrebu, gđi. Mirjani Šlaj-Frölich, kulturnom atašeu Veleposlanstva Države Izrael u Zagrebu te preč. Ivici Žuljeviću, moderatoru Biskupskog ordinarijata u Požegi sa suradnicima. Svim pak uzvanicima zahvalio je što su »svojim odazivom na ovu svečanost očitovali otvorenost naših slavonskih, hrvatskih prostora za vrijednosti kojima je spomenuta uspostava diplomatskih odnosa obdарила katolički svijet«, te izrazio uvjerenje da će svaki od njih »ponijeti s ovog susreta u svoj dom, obitelj i društvo duhovni dinamizam koji je pokrenuo papa Franjo svojim hodočašćem u Svetu Zemlju«.

Zajednički korijeni

Zbor Katoličke osnovne škole u Požegi pod ravnanjem prof. Ljube Šolić izveo je zatim pjesmu Daniela Brockvaya, „Pjevat ću Gospodu svom“. U prigodnoj riječi gospodin Ilan Mor, veleposlanik Države Izrael u Republici Hrvatskoj ustvrdio je da temeljni sporazum kojim su Izrael i Sveta Stolica prije 25 godina u Jeruzalemu uspostavili pune diplomatske odnose «nije samo povijesni miljokaz u odnosima između Izraela i Svete stolice već i između Katoličke crkve i židovskoga naroda», a da je «posjet pape Franje Izraelu 2014. godine bio (...) naročito važan jer je to bio njegov prvi posjet izvan Italije kao pape (...) koji je označio važan miljokaz u produbljivanju odnosa između Katoličke crkve, Države Izrael i židovskoga naroda». Govoreći o spomenutom posjetu pape Franje Izraelu veleposlanik Mor je rekao da «Papa ima jedinstven osobni stil, toplinu i skromnost i ljubav za siromašne a za vrijeme dok je bio kardinal potaknuo je snažne odnose sa židovskom zajednicom u Argentini. Papina pratnja po Izraelu, Jordanu i Palestinskoj samoupravi uključivala je i jednoga rabina i imama, koji nisu samo osobni Papini prijatelji iz Buenos Airesa već su i važan simbol njegove duhovne poruke regiji». Naglasio je da snažne riječi pape Franje protiv antisemitizma – „...zbog naših zajedničkih korijena, kršćanin ne može biti antisemit“ – trebaju odjeknuti širom svijeta». Napomenuo je da je papa tijekom spomenutog posjeta «vidio

Veleposlanstvo Države Izrael
Embassy of the State of Israel

Apostolska nunciatura
Apostolic Nunciature

Požeška biskupija
Požega Diocese

suvremeni Izrael s 9 milijuna stanovnika od čega je 175.000 kršćana koji su građani jednakih prava, predstavljeni u izraelskome parlamentu i zastupljeni u svim zanimanjima. Zajamčeno im je ispovijedanje svoje vjere», istaknuvši da je «Izrael jedina zemlja na Bliskom istoku u kojoj broj kršća-

na raste (za 2000 godišnje). Kršćanska zajednica je narasla od 24.000 1948. na današnjih 175.000. To je u velikoj opreci sa stanjem kršćanskih zajednica drugdje na Bliskom istoku gdje su pod stalnim napadima, progonima i u nesigurnosti». Govoreći o odnosu kršćana i Židova, veleposlanik Mor

je kazao: «Sjetite se dugoga puta koji smo mi, kršćani i Židovi, prošli u posljednjih 2000 godina – od odbacivanja i nijekanja pred samo 100 godina, do današnjega priznanja, dijaloga i prijateljstva. Ta se promjena dogodila zbog međugre teoloških i političkih promjena.

Veleposlanik Izraela Ilan Mor naglasio je da snažne riječi pape Franje protiv antisemitizma – »...zbog naših zajedničkih korijena, kršćanin ne može biti antisemit« – trebaju odjeknuti širom svijeta.

Pomirenje i dijalog

Današnji odnosi između Države Izrael i Svete Stolice zasnovani su na međusobnom poštovanju i dijalogu te smo, iako još ima izazova, u proteklih 25 godina napravili bitan napredak. Posjet pape Franje, kao i posjeti njegovih prethodnika, siguran sam, uvelike je pridonio procesu pomirenja, priznavanja i dijaloga između Katoličke Crkve i židovskoga naroda kao i odnosima između Izraela i Svete Stolice. Uvjeren sam da je taj posjet naglasio vezu između židovskoga naroda i izraelske zemlje i važnosti Izraela za židovski identitet». Pozvao je «sve kršćane u Hrvatskoj da na posjet pape Franje Izraelu gledaju kao na jasnu poruku svim vjernicima da krenu njegovim stopama kao hodočasnici u Izrael, u Svetu Zemlju. Posjet Svetoj Zemlji nije samo jedinstveno duhovno iskustvo koje ima potencijal da ojača osobnu vjeru već i velika prilika da se posjeti suvremena Država Izrael i da se osvjedoči energija i pozitivan duh naroda, Židova, kršćana, muslimana». Zahvalio je na koncu biskupu Škvorčeviću što je omogućio održavanje izložbe u Požegi, apostolskom nunciju Lingui i tajniku nuncijature Błachowiaku za odličnu suradnju u organizaciji ovoga projekta kao i Ivici Žuljeviću koji je u ime Požeške biskupije radio na organizaciji ove izložbe. Svim uzvanicima zaželio je dobrodošlicu u Izrael.

Povijesni posjet

Komorni zbor crkve sv. Lovre pod ravnanjem Marija Večerića nastupio je potom skladom Dudu Baraka „Shalom Jerusalem“ za koji je tekst

napisao Nurit Hirsh. Otvarajući izložbu msgr. Giorgio Lingua, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, u svom govoru citirao je riječi kojima je msgr. Mauro Piacenza ustvrdio kako «postoji intimna simbioza između religije, duhovnosti, kulture i umjetnosti. Naime, kultura i umjetnost dozivaju jedna drugu i uzajamno se otkrivaju. U povijesti kulture nema nijednog trenutka bez umjetničkog stvaralaštva, kao što nema nijednog povijesnog razdoblja čija umjetnička plodnost ne bi doprinijela sveopćem kulturnom bogatstvu». Naglasivši da je fotografija umjetnost i da većina kritičara fotografsku sliku stavlja uz bok umjetničkim slikama, unatoč očitoj razlici među njima, apostolski nuncij je rekao: «Danas imam čast i zadovoljstvo pozdraviti Vas prigodom otvorenja ove izložbe fotografija o pohodu Svetog Oca Franje Svetoj Zemlji, od 24. do 26. svibnja 2014. godine, u kojemu sam imao čast sudjelovati kao apostolski nuncij u Jordanu, 50 godina nakon povijesnog susreta pape Pavla VI. i patrijarha Atenagore u Jeruzalemu.» Podsjetivši da se «ova izložba smješta u okvir proslave 25. obljetnice uspostave diplomatskih odnosa između Svete Stolice i Države Izrael», istaknuo je da postoje dva glavna „aktera“ ovog događaja: Papa i Sveta Zemlja, točnije Sveti Grad Jeruzalem. Citirao je riječi koje je papa Franjo uputio predsjedniku Države Izrael tijekom njihova susreta 26. svibnja 2014.: «Radostan sam što Vas mogu ponovno susresti ovdje u Jeruzalemu, gradu koji čuva sveta mjesta draga trima velikim religijama koje časte Boga koji je pozvao Abrahama (...). Neka Jeruzalem uistinu bude Grad mira! Neka u potpunosti zablista njegov identitet i njegovo sveto znače-

»Neka Jeruzalem uistinu bude Grad mira! Neka u potpunosti zablista njegov identitet i njegovo sveto značenje, njegova sveopća religijska i kulturna vrijednost kao riznice za cijelo čovječanstvo!« citirao je papu Franju apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Giorgio Lingua otvarajući izložbu.

nje, njegova sveopća religijska i kulturna vrijednost kao riznice za cijelo čovječanstvo!» Zahvalio je na kraju požeškom biskupu Antunu Škvorčeviću, predsjedniku Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog, s njegovim suradnicima, što je prihvatio biti domaćinom ovog događaja u Požegi. Osobitu pak zahvalnost uputio je veleposlaniku Ilanu Moru za zamisao i organizaciju ovog događaja, a svim uzvanicima poželio da uživaju u izložbi.

Riječima apostolskog nuncija pridružio se komorni zbor požeške crkve sv. Lovre koji je pod ravnanjem vlč. Marija Večerića izveo pjesmu Luke Spada „Tu es Petrus“. Nakon što je prof. Đaković pročitao tekst Psal-

ma 137 o Jeruzalemu koji se ne smije zaboraviti, Komorni zbor požeške crkve sv. Lovre i Zbor Katoličke osnovne škole uz pratnju Brass quinteta zaključili su otvorenje izložbe pjesmom „Shalom, Shalom“.

Potom je voditelj programa prof. Miroslav Paulić pozvao nazočne da razgledaju izložbu. Biskup domaćin Antun poveo je uzvanike na čelu s apostolskim nuncijem i veleposlanikom Države Izrael u Malu dvoranu sv. Terezije gdje su po izvršnim fotografijama s hodočašća pape Franje u Svetu zemlju na neki način postali njegovim dionicima. Izložba fotografija „Papa Franjo u Izraelu“ bila je otvorena u Dvorani Sv. Terezije Avilske do 7. prosinca 2019. godine.

Sjednica Prezbiterskog vijeća

U Dvorani sv. Lovre Biskupskog doma u Požegi 28. listopada održana je sjednica Prezbiterskog vijeća Požeške biskupije. Predsjednik Vijeća biskup Antun Škvorčević podsjetio je kako se sjednica održava u mjesecu listopadu koji je papa Franjo proglasio Izvanrednim misionarskim mjesecom, kako bi u svim vjernicima, a osobito u svećenicima, između ostalog, osnažio svijest da su u sakramentu svetog krštenja, a osobito u sakramentu svetog reda primili poslanje naviještati Isusovu radosnu vijest spasenja.

Isusova akreditacija

Biskup je dodao da se njihova sjednica održava na blagdan apostola Šimuna i Jude Tadeja te na temelju ulomka kratkog čitanja iz Druge Poslanice Korinćanima u kojem sv. Pavao tumači kako je Bog u Isusu Kristu položio u nas riječ pomirenja, ustvrdio da nas je Isus Krist u krštenju pomirio s Bogom i s nama samima, usred ranjenosti istočnim grijehom i našim osobnim grijesima. Kazavši kako ih sv. Pavao podsjeća da su Kristovi poslanici te ih nagovara da se pomire s Bogom, biskup je poručio vijećnicima da je prvotno poslanje njih kao svećenika živjeti pomirenost s Bogom i međusobno, a onda tu pomirenost svjedočiti drugim ljudima. Još im je poručio kako njihovo poslanje nije ostvarivati neke svoje ljudske i osobne naume, nego ostvarivati Božji naum spasenja. Njihovo poslanje usporedio je s poslanjem koje predsjednici država povjeravaju svojim ambasadorima, odnosno veleposlasticima, šaljući ih da politički predstavljaju i zastupaju svoju državu u drugim državama. «Mi smo akreditirani od Isusa Krista po sluzenju Crkve u krštenju i u sakramentu svetog reda dolaziti k ljudima i navješćivati im Božju Riječ, odnosno njegovu radosnu vijest spasenja», ustvrdio je biskup. Naglasio je kako je njegova dužnost kao biskupa najprije sebe, a onda i svećenike neprestano podsjećati da su Kristovi poslanici te ih uvijek iznova poticati da u svom poslanju ne vrše svoju, nego Božju volju.

Potom je predstavio dnevni red, naglasivši aktualnost tema koje donosi izražavajući uvjerenje da će rasprava o tim temama rasplamsati u njima apostolski žar i ojačati njihove pastoralne korake u evangeliziranju ljudi u svim njihovim životnim situacijama: od siromaštva i iseljavanja u Slavoniji do pastora starijih i invalidnih osoba. Podsjetio je kako su se

nakon svećeničkih premještaja minuloga ljeta dogodile određene promjene u sastavu Prezbiterskog vijeća te izrazio dobrodošlicu novim članovima: Roku Ivanoviću iz Pakračkog dekanata, Dariju Šimiću iz Slatinskog dekanata te Mateju Filipoviću, predstavniku župnih vikara. Tajnik Vijeća Robert Kupčak potom je pročitao zapisnik posljednje sjednice Vijeća koji je usvojen. U provjeri jesu li svi zaključci posljednje sjednice Vijeća izvršeni, biskup se osvrnuo na načelni prijedlog članova Povjerenstva koje bi se bavilo pitanjem prevencije spolnog zlostavljanja maloljetnika koje je dao sudski vikar Želimir Žuljević istaknuvši kako ga treba konkretizirati. Potom se osvrnuo na ono što je ostvareno u aktivnostima vezanim za edukaciju i specijalizaciju mladih za župne animatore te zamolio vijećnike da potaknu svećenike u svojim dekanatima da one mlade koju su kroz edukaciju osposobljeni na rad s djecom i mladima, osobito s ministrantima, uključe u župni pastoral.

Crkva i siromaštvo

Ivica Žuljević, kojemu je povjerena organizacija godišnjeg biskupijskog hodočašća u inozemstvo iznio je

Biskup je istaknuo kako valja potaknuti svećenike da se ne obeshrabre i olako upadaju u defetizam zbog toga što ljudi iseljavaju iz njihovih župa, nego da tom pitanju trajno pristupaju s osobitom pastoralnom osjetljivošću, svjedočeći vjerničku nadu i podižući duh naroda.

određene poteškoće, osobito financijske naravi, da se na hodočašće u uskrsnom tjednu iduće godine pođe u Svetište Gospe od Suza u Sirakuzi, kako je prvotno planirano, a biskup Antun je predložio da se u spomenutom terminu pokuša organizirati biskupijsko hodočašće u Mađarsku pod radnim naslovom «Tragovima hrvatske marijanske pobožnosti u Mađarskoj». Vijećnici su podržali taj prijedlog kao i prijedlog da termin biskupijskog hodočašća u nacionalno marijansko svetište Mariju Bistricu bude prva subota u mjesecu listopadu.

Uvodeći u točku dnevnog reda «Crkva i siromaštvo, iseljavanje iz Slavonije te demografsko pitanje», biskup je istaknuo da je tom aktualnom i važnom pitanju za sadašnjost i budućnost naše Crkve i naroda na ovim prostorima potrebno pristupiti s evanđeoskih polazišta. Vijećnici su potom pokušali prikazati konkretno stanje u župama pojedinog dekanata s obzirom na to pitanje. Na koncu rasprave zaključeno je kako je spomenuto pitanje diferencirano te je teško dati cjelovitu sliku o njemu. Biskup je istaknuo kako valja potaknuti svećenike da se ne obeshrabre i olako upadaju u defetizam zbog toga što ljudi iseljavaju iz njihovih župa, nego da tom pitanju trajno pristupaju s osobitom pastoralnom osjetljivošću, svjedočeći vjerničku nadu i podižući duh naroda. Jedan od načina je i predstavljanje što sve Biskupija poduzima da ljude potakne na ostanak u Hrvatskoj i čime, u skladu sa svojim mogućnostima, doprinosi njihovom dostojanstvenom životu. Važno područje na kojem Biskupija nastoji konkretno djelovati s obzirom na spomenuto pitanje jesu projekti na odgojno-obrazovnom području s kojima je vijećnike detaljno upoznao Ivica Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole. O brojnim karita-

tivnim projektima Caritasa Požeške biskupije izvijestio je ravnatelj Ivan Popić stavljajući tako pred vijećnike konkretne mogućnosti pomoći čovjeku u njegovim potrebama što Biskupija već duži niz godina i čini.

Prelazeći na točku dnevnoga reda «Pastoral starijih i invalidnih osoba», biskup je naglasio kako je potrebno da Crkva starijim i invalidnim osoba posvećuje pažnju i iskazuje osobitu brigu, odnosno da im svojim i najmanjim konkretnim djelima karitativne ljubavi posvjedoči kršćansku blizinu i pruži osjećaj sigurnosti da u svojim nevoljama nisu prepušteni samima sebi. S tim u svezi ravnatelj Caritasa Popić ukazao je na određene mogućnosti pastora starijih osoba, a voditelj biskupijskog Pastoralnog centra Robert Kupčak, nadovezujući se na biskupov govor o potrebi rada s invalidnim osobama, vijećnike je upoznao sa zajednicom osoba s intelektualnim teškoćama „Vjera i svjetlo“ koja je minulih dana u Požegi započela sa svojim djelovanjem, ističući kako je cilj takve zajednice pomoći takvim osobama pronaći svoje mjesto u Crkvi i društvu te im pružiti mogućnost otkrivanja radosti zajedništva i korištenja svojih darova. Biskup je vijećnike izvijestio da je Požeška biskupija u ovom Izvanrednom misionarskom mjesecu donirala nešto više od deset tisuća eura za dovršenje crkve sv. Petra u Gadambangi u kamerunskoj biskupiji Ngoundéré u kojoj kao misionar djeluje Karlo Prpić, svećenik naše Biskupije kao i novčani iznos za 1500 misnih intencija koje svećenicima spomenute biskupije omogućuju dostojnu egzistenciju. Na koncu sjednice, spomenuta su i neka aktualna pastoralna pitanja, nakon čega je biskup zaključujući sjednicu, zahvalio svim vijećnicima za njihov doprinos i sudjelovanje u radu.

Hodočašće hrvatskih branitelja, vojske i policije

Prigodom 28. obljetnice razaranja Gospinog svetišta u Voćinu i ubojstva četrdeset sedam njegovih stanovnika, 13. prosinca održano je hodočašće nekoliko tisuća hodočasnika u to svetište, rodbina voćinskih žrtava i poginulih branitelja, a po jedanaesti put pridružili su im se hrvatski branitelji, vojska i policija.

Među nazočnim javnim dužnosnicima bio je Igor Andrović, virovitičko-podravski župan i izaslanik predsjednika Hrvatskog sabora Gordana Jandrokovića, Dinko Tandara, pomoćnik ministra hrvatskih branitelja, izaslanik ministra Tome Medveda, pukovnik Robert Poljak, izaslanik ministra obrane Damira Krstičevića i načelnika glavnog stožera oružanih snaga RH Mirka Šundova te nekoliko gradonačelnika i načelnika općina, među kojima i Predrag Filić, načelnik Općine Voćin. Na svetu misu stigla je i Kolinda Grabar Kitarović, predsjednica Republike Hrvatske.

Uz branitelje s područja Požeške biskupije na hodočašću su sudjelovali branitelji iz Vukovara, Osijeka, Đakova, Slavonskog Broda, Koprivnice, Križevaca, Bjelovara, Zaboka, Krapine, Varaždina, Čakovca, Petrinje, Kutine, Grada Zagreba i Zagrebačke županije, Kaštela, Grobnika, Rijeke i Kastva te pripadnici Hrvatskog vijeća obrane iz susjedne Bosne i Hercegovine od Orašja, Odžaka, Bosanskog Broda i Derven-te do Usore, Maglaja, Žepča i Stoca.

Ljubav, poštovanje i zahvalnost

Hodočašće je započelo okupljanjem na Prebendi iznad voćinskog svetišta, mjestu teškog stradanja. Ondje je biskup Antun Škvorčević pozdravljajući nazočne rekao: „Petak je i još k tome

13. u mjesecu! Kažu neki: nesretan dan! Bio je nesretan onaj petak, 13. prosinca 1991. godina kada je mržnja poubijala više od četrdeset nevinih voćinskih ljudi i razorila svetište Gospe Voćinske. Današnji petak, 13. prosinca sretan je dan jer ste se na ovom mjestu stradanja okupili vi, dragi hrvatski branitelji i drugi cijenjani hodočasnici koji ste u svojim srcima donijeli ljubav, poštovanje i zahvalnost prema svim voćinskim žrtvama, onima koji su za našu slobodu život dali i prema onima koji su Voćin oslobodili. Svojim hodočašćem i velikim zavjetnim svijećama koje ste donijeli želite Gospi Voćinskoj povjeriti sve ono što nosite u svojim srcima, radost i ponos zbog obranene hrvatske slobode, ali i terete što ih je u vama ostavio rat, moliti za pobjedu mira i dobra u svojoj hrvatskoj domovini. U molitvu želimo uključiti i prvog hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana o dvadesetoj godišnjici njegove smrti.“

Biskup je potom kazao okupljenim hrvatskim braniteljima, predstavnicima vojske i policije da u njima trajno živi spomen na najteža mjesta hrvatskog stradanja, među kojima je – nakon Vukovara i Škabrnje – Voćin. Požeška biskupija od svog utemeljenja 1997. nastoji svake godine hodočašćem u Voćin na današnji dan iskazivati ovdašnjim žrtvama

poštovanje i zahvalnost. U tom pobožnom činu, kazao je biskup, jedanaestu godinu za redom pridružujete joj se i vi, hrvatski branitelji, vojnici i policajci na čemu im je od srca zahvalio za to plemenito djelo. Dodao je kako okupljeni oko prostrijeljenog križa na Prebendi u molitvu sabiremo sve suze i boli, patnje i jauke, neudžnu smrt ubijenih i povjeravamo ih Isusovoj ljubavi jačoj od smrti kako bi u njoj prepoznali smisao njihove žrtve, praštanjem ostvarili nutarnju slobodu te im u čistoći pamćenja iskazali poštovanje i zahvalnost. Još je dodao: „Moliti želim i za sve one koji su nam nanosili zlo, da se i njima Bog smiluje.“ Obraćajući se posebno hrvatskim

braniteljima, vojnicima i policajcima istaknuo je: „U molitvu uključujemo i vas nazočne i sve druge hrvatske branitelje, vojnike i policajce, napose one koji su zbog ratnih posljedica u teškim duhovnim, zdravstvenim ili materijalnim nevoljama, da svjetlom i snagom Božjom u duši budu izliječeni od nutarnjih rana.“

Najvažnije savezništvo

Nakon molitve krenula je pokornička procesija prema svetištu na čelu s križem, zavjetnim svijećama koje su nosili branitelji te brojnim zastavama braniteljskih udruga. Povorka se zaustavila pokraj crkve ispred Memorijala u čast voćinskim žrtvama »U Majčinu naručju« gdje je biskup Antun podsjetio kako taj spomenik svjedoči da o nama i našoj nedavnoj prošlosti nema zadnju riječ razorna mržnja, nego ljubav graditeljica te izrazio uvjerenje da je Marija svojim suosjećajnim srcem primila u svoje naručje i neudžne voćinske žrtve kao i sve poginule u Domovinskom ratu, združila ih s patnjama svoga Sina, povjerila ih pobjedničkoj snazi njegove ljubavi koja je moćna darovati im puninu života i mir u Božjoj vječnosti. Zatim su u prigodnom recitalu »Da mi je usnuti u srcu koje me voli...«, autora stalnog đakona Zdravka Tičila spomenuta sva 47 imena ubijenih voćinskih stradalnika. Voćinska djeca postavila su oko Memorijala jednako toliko upaljenih lampiona, a biskup Antun položio vijenac. Zazvonila su sva zvona voćinskog svetišta u počast žrtvama, a nazočno krenuli u crkvu gdje je biskup predvodio euharistijsko slavlje za duše ubijenih.

U homiliji biskup je rekao kako bi želio ući u srca branitelja izražavajući uvjerenje kako je u njima na svoj način upisan njihov braniteljski ratni put. Kazao je: „To je bio put snažne međusobne povezanosti, ne samo vas hrvatskih branitelja, nego i svih onih koji su vas pratili na tom putu. On se zove ratni put, ali je častan jer je bio put obrane domovine, njezine

cije u Voćin

Biskup je pozvao hrvatske branitelje da svatko sebe povjeri Isusovoj Majci te u svom srcu odluči ne trošiti svoje snage u negativno, nego u ono što je dobro, plemenito, lijepo i veliko.

skim plemenitim srcima, po našim mislima, govoru jednih o drugima, a onda i po našem djelovanju.

Rekao je kako su voćinski hodočasnici tijekom stoljeća odlazili iz ovog svetišta punija srca, snažnije savjesti, opredijeljeni za častan i pošten život, čvršće savezništvo s Bogom, nastavlajući živjeti u svojim okolnostima nerijetko mučeničku vjernost Bogu i čovjeku, čuvajući nam tako Hrvatsku lijepom i blagoslovljenom zemljom. Pozvao je na koncu hrvatske branitelje da svatko sebe povjeri Isusovoj Majci te u svom srcu odluči ne trošiti svoje snage u negativno, nego u ono što je dobro, plemenito, lijepo i veliko i tako živjeti smisao svoga postojanja, zračiti oko sebe Božjim energijama kojima se

napunjavu napose nedjeljnim svetim misama i u svakodnevnoj molitvi.

Na svršetku misnog slavlja biskup je pred likom Gospe Voćinske u ime prisutnih predvodio molitvu Isusovoj Majci za domovinu. Kazao je potom kako je bilo lijepo biti danas u Voćinu, izrazivši uvjerenje da je po njima bilo lijepo i onima čije se žrtve spominjemo. Dodao je kako je ljepoti molitvenog zajedništva pridonijela i predsjednica Republike Hrvatske Kolumbina Grabar-Kitarović, zahvalivši joj što je svojim dolaskom na ovo slavlje očitovala duhovnu solidarnost sa svima onima koji vole Boga i Isusovu Majku u voćinskom svetištu. Još se obratio braniteljima i kazao im kako su Gospi Voćinskoj donijeli zavjetne svijeće koje ostaju plamtjeti u voćinskom svetištu te je istaknuo koliko je važno da se u njima ne ugasi žar one topline srca kojom su krenuli u obranu domovine i njezine slobode. Izrazio je zahvalnost organizatorima hodočašća na čelu s Nenadom Križićem i Matom Bubašem, a na poseban način je očitovao blizinu najbližima poginulih branitelja – majkama i drugim članovima obitelji.

slobode i dostojanstva naših obitelji“, ustvrdio je biskup. Podsjetio je kako u prvom čitanju prorok Izaija govorio također o ratnom putu svojega naroda i gubitništvu koje je završilo babilonskim sužanjstvom. Postavio je pitanje, kako to da je ratni put hrvatskih branitelja bio pobjednički. Na tragu prorokova tumačenja objasnio je da se izraelski narod našao u ropstvu zato što nije slijedio ono što ga je učio Gospodin, vodeći ga putem kojim se pobjeđuje. Imajući pred očima hrvatsku situaciju, biskup je rekao kako postoje ljudska savezništva koja su važna i treba im se radovati. Putem svjetskih savezništva kao što je NATO ili Europska unija Hrvatska je postala snažnija u rješavanju mnogih životnih pitanja svojih građana. No, istaknuo, je da daljnje hrvatske pobjede ne ovise samo o navedenim ljudskim savezništvima, nego o tome koliko ćemo na svim razinama naše-ga života biti u savezništvu s Bogom.

hrvatskih branitelja, ponosnih na pobjede koje ste izvojevali tijekom devedesetih godina. Ali sada ostaje pitanje drugih naših hrvatskih pobjeda. Mogu li se one postići samo kroz naša ljudska savezništva ili je uistinu važno savezništvo s Bogom?“ Pozvao je branitelje da u Hrvatskoj budu predvodnici savezništva s Bogom iz uvjerenja da se samo tim putem, unatoč poniženjima koja se neprestano događaju zbog naše ranjenosti zlom, grijehom i smrću može postići konačna pobjeda.

Biskup je potaknuo voćinske hodočasnike neka mole kako u Hrvatskoj ne bismo trošili snage uzalud, ulagali sebe u negativno, jedni druge prezirali, ocrnjivali i ponižavali na političkoj i drugim razinama, u uvjerenju da ćemo tim putem nešto postići. Dodao je kako je plemenita i vrijedna zadaća koju nam daje Bog da svoju domovinu koja je lijepa po svojoj prirodi i drugim bogatstvima, učinimo lijepom i po našim hrvat-

Zračiti Božjom energijom

Biskup je izrazio uvjerenje kako su hrvatski branitelji u vrijeme Domovinskog rata bili ne samo dobri međusobni ratni saveznici, nego su najvećim dijelom po časnim opredjeljenjima svoje savjesti prvenstveno bili saveznici s Bogom. Protumačio je kako ih je u Voćinu dočekala Isusova Majka, pokazujući im na rukama svojega sina Isusa Krista koji je, polazući svoj život na križu, rekao svojim najbližima kako prolijevanjem svoje krvi za sve ljude sklapa novi i vječni savez, te nas u njegovoj muci i smrti na križu u našim prolaznostima, krhkostima, lomnostima i umiranjima zahvaća Božja moćna pobjednička ljubav, jača od smrti. „To vam je izazov onih koji razmišljaju o pobjedama, osobito vas

Dvadeseta obljetnica utemeljenja požeškoga Stolnog kaptola

Na prvu nedjelju došašća, 1. prosinca kada se navršava 20 godina od utemeljenja Stolnog kaptola sv. Petra u Požegi, biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u Katedrali u zajedništvu s kanonicima, svećenicima središnjih biskupijskih ustanova, Župe sv. Terezije te drugim vjernicima.

Povijesno utemeljenje Kaptola

Biskup je podsjetio sudionike slavlja da je na današnji dan prije dvadeset godina Kongregacija za kler u Rimu potpisala Dekret o utemeljenju Kaptola Katedrale sv. Terezije Avilske u Požegi pod nazivom srednjovjekovnoga „Požeškoga kaptola sv. Petra“. Potom je prepošt kanoničkog zbora Ivica Žuljević pročitao spomenuti Dekret, a svi nazočni odgovorili pjevajući biskupijsko geslo «Krist danas i uvijek, naša nada, aleluja!» Biskup je obrazložio zašto je zatražio utemeljenje Stolnog kaptola, prvenstveno zato da se tako institucionalizira memorija srednjovjekovnoga Požeškoga zbornog kaptola koja je na različite načine još uvijek živa. Zahvalio je papi Ivanu Pavlu II. što je osnutkom Požeške biskupije učinio to mogućim, čestitao kanonicima obljetnicu utemeljenja Kaptola i zahvalio za sve što su tijekom minulih dvadeset godina ostvarili, napose za brigu da Katedrala bude što ljepše uređena u svom dostojanstvu.

Božja budućnost

Nakon naviještene Božje riječi biskup je u homiliji ustvrdio kako je i danas aktualno pitanje koje je sv. Pavao u ulomku drugog čitanja postavio kršćanima u Rimu: «Shvaćate li ovaj čas?» Poručio je kako najtočniji odgovor na

Biskup je obrazložio zašto je zatražio utemeljenje Stolnog kaptola, prvenstveno zato da se tako institucionalizira memorija srednjovjekovnoga Požeškoga zbornog kaptola koja je na različite načine još uvijek živa.

pitanje o prošlosti, sadašnjosti i budućnosti čovjeka i svijeta u kojem živimo ne daju medijski djelatnici, političari, gospodarstvenici i znanstvenici, koliko god njihova razmišljanja bila vrijedna, nego Bog u svojoj objavljenoj riječi koju nam Crkva naviješta, osobito u vrijeme došašća. Ona nam ne daje teoretska, nego sasvim konkretna životna polazišta. Naglasio je kako naviještena misna čitanja obiluju imperativima kojima nas Bog poziva da prestanemo boraviti u mraku zla i smrti te da svijetlom stazom hodimo u Božju budućnost. Došašće je vrijeme koje nas u tom našem hodu želi prosvjetliti i posvijestiti istinu da Božja povijest nije vrtnja u začaranom krugu uvijek istog događanja, već linearni hod od stvaranja svijeta i

čovjeka kojega je Isus Krist svojom objedom nad smrću oslobodio krhkosti i prolaznosti te njemu i svemu stvorenom omogućio da stigne k cilju povijesti, konačnom i punom ostvarenju u njegovu slavnemu dolasku.

Podsjetio je sudionike slavlja na dva ekstremna stava s obzirom na sudbinu stvorenog svijeta i nas ljudi u njemu. Prvi je onaj u kojem neki smatraju da je kraj svijeta veoma daleko i da se zbog toga ne treba uznemiravati, već bezbrižno uživati u životu. Drugi stav je onaj koji zastupaju pobornici nekih kršćanskih skupina koje vjeruju da je kraj svijeta veoma blizu i najavljuju njegovu propast kroz ono što se događa oko nas kao što su potresi, ratovi i slični doga-

daji. Ova dva stava nisu evanđeoska jer im je perspektiva mračna i pesimistična, ustvrdio je biskup. Naprotiv, obzor koji otvara prorok Izaija u ulomku prvog današnjeg čitanja, sv. Pavao u drugom čitanju i Gospodin Isusu Krist u evanđelju nije beznade i ništavilo, nego ustrajnost kojom Bog u Crkvi oko svoga Sina Isusa Krista ne prestaje okupljati mnoštvo ljudi, s njima hodi kroz povijest i u njima žive Božje nade po kojima prožimaju ovaj svijet, naglasio je biskup. Pozvao je sudionike slavlja da ne podlegnu medijskim uvjerenjima kako je u pripravi za Božić potrebno na kupnju materijalnih stvari potrošiti više novaca nego lani i na taj način doprinijeti povećanju hrvatskog materijalnog BDP-a, nego da se trude povećati hrvatski duhovni BDP te ovog došašća zasite i nahrane svoju čežnju za Bogom, u Isusu Kristu, i posvjedoče da je on naša jedina nada, kako kličemo u našem biskupijskom geslu: „Krist danas i uvijek naša nada!“

Sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra

U prostorima Biskupskog doma u Požegi 26. studenog održana je sjednica požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. Sjednicom je predsjedao prepošt Ivica Žuljević a uz kanonike na sjednici je sudjelovao

i biskup Antun Škvorčević. Pozdravio je sve nazočne naglasivši kako ovom sjednicom započinje spomen dvadesete obljetnice osnutka požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra. Zahvalio je biskupu Antunu za svekoliku

potporu koju pruža Kaptolu. U svom pozdravu biskup je čestitao kanonicima spomenutu obljetnicu, ustvrdivši da je u dvadesetogodišnjem djelovanju Kaptola učinjeno mnogo, ali i da ima nekih otvorenih pitanja koje je potrebno riješiti. Osvrnuvši se na ulomak kratkog čitanja iz Prve poslanice Korinćanima, u kojem sv. Pavao govori da različite darove, službe i djelovanja članova Crkve povezuje isti Gospodin Isus Krist i isti Bog, podsjetio je kanonike da njihovom djelovanju prethode brojni darovi: od dara života, krštenja, i svećeništva, sve do dara Požeške biskupije i njihova imenovanja za članove Stolnog kaptola te im poželio da u duhu te darovanosti vrše svoju kanoničku službu.

Na sjednici su podneseni izvještaji o tijeku konzervatorsko-restauratorskih radova na obnovi propovjedaonica u Katedrali, o radovima na sanaciji vlage u kripti Katedrale i oko nje te o završetku arheoloških istraživanja u Starom gradu u Kaptolu. Usvojen je predloženi plan radova u 2020. godini, u kojem se uz novčanu potporu Ministarstva kulture predviđa izrada dokumentacije za obnovu krovitka Katedrale, restauracija četiriju isповjedaonica i sakristijskog namještaja u Katedrali te izrada završne studije o arheološkim istraživanjima u srednjovjekovnom Starom gradu u Kaptolu. Razmotreno je i pitanje novoga katedralnog orguljaša i zborovođe.

Apostolski nuncij pohodio sjedište Požeške biskupije

Biskup je upoznao apostolskog nuncija s Požeškom biskupijom u njezinu 22-godišnjem djelovanju, napose s pastoralnim projektima na karitativnom, odgojno-obrazovnom, ekumenskom, zdravstvenom i kulturnom području.

Ljudi budu svjedoci Isusa Krista u hrvatskom društvu. Potom je biskup Antun poveo ugledne goste u Katedralu gdje ih je primio župnik Mladen Štivin sa župnim vikarom Matejom Filipovićem, u Riznicu i Dom pape Ivana Pavla II. gdje se nalazi Kolegij za svećeničke aspirante i gdje je uz starije svećenike i one koji su na službi u središnjim biskupijskim ustanovama smještena i središnja biskupijska kuhinja, koja među ostalim svakodnevno pripravlja hranu za caritasove štitičnike. Razgledali su i Dijecezanski muzej Požeške biskupije. Posjet je završio susretom s obitelji gospodarstvenika Vlade Krauthakera u Kutjevu na kojem je sudjelovao i kutjevački župnik Marijan Đukić te župni vikar Dejan Ilić.

Apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj, msgr. Giorgio Lingua, započeo je ostvarivati svoje obećanje da će posjetiti sve naše biskupije te je u pratnji tajnika Apostolske nuncijature msgr. Janusza Błachowiaka 29. listopada pohodio sjedište Požeške biskupije. U Biskupskom domu susreo se s djelatnicima Biskupskog ordinarijata, a biskup Antun Škvorčević uputio mu je izraze dobrodošlice i zahvalnosti za osobnu blizinu koju svojim posjetom iskazuje

Požeškoj biskupiji te ujedno svjedoči i blizinu pape Franje. Ustvrdio je kako je apostolski nuncij time iskazao i čast slavovskom dijelu Hrvatske gdje Crkva Isusova nastoji služiti ljudima u nemalim životnim poteškoćama. Biskup ga je upoznao s Požeškom biskupijom u njezinu 22-godišnjem djelovanju, napose s pastoralnim projektima na karitativnom, odgojno-obrazovnom, ekumenskom, bolničkom i kulturnom području. Zajednički su razgledali crkvu sv. Lovre, u Odgoj-

no-obrazovnom centru susreli se s učenicima Katoličke osnovne škole i Katoličke gimnazije gdje su ga dočekali Ivica Žuljević, voditelj navedenog Centra i ravnatelj škola Ivica Bedeničić i Frano Barišić. Zbor Katoličke osnovne škole pod ravnanjem Ljube Šolić pjesmom je izrazio nunciju dobrodošlicu a predstavnici iste škole i Gimnazije uputili su mu pozdrav. Apostolski nuncij odgovorio im je riječima zahvale i ohrabrenja u učenju i izgradnji, sa željom da kao odrasli

Biskup primio provincijala Milosrdne braće

Biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu 16. studenog fra Massima Villu, provincijala Lombardo-venetske provincije Bolničkog reda sv. Ivana od Boga, zvanog Red milosrdne braće. U njegovoj pratnji bio je fra Ivica Karlo Lapić, provincijalni definitor i tajnik provincije te fra Kristijan Sinković, prior zajednice Milosrdne braće i njihove bolnice na Strmcu. Provincijal Villa stigao je u vizitaciju svoje spomenute zajednice i bolnice te je izrazio zadovoljstvo sa stanjem te zdravstvene ustanove u kojoj je zamjetan trajni uspon u stručnom i pastoralnom pogledu.

Biskup je zahvalio za djelovanje jedine katoličke bolnice u Hrvatskoj upravo u Požeškoj biskupiji gdje su brojni ljudi ranjeni zbog nedavnoga rata i drugih nevolja a kojima bolnica pruža zdravstvene usluge, zauzimajući se za cjelovito liječenje bolesnika. Takvom pristupu pripada i prikladna pastoralna skrb u koju je uključen vlč. Ivica Razumović, svećenik Požeške biskupije. Biskup i provincijal složili su se kako bi se pastoralni model katoličke bolnice na Strmcu trebao primijeniti i u drugim našim bolnicama kako se pastoral bolesnika ne bi sveo samo na primanje svetih sakramenata.

Susret episkopa Jovana i biskupa Antuna

U Biskupskom domu u Požezi biskup Antun Škvorčević primio je 25. listopada episkopa pakračko-slavonskog Jovana Čulibrka. U otvorenom i srdačnom razgovoru razmotrili su aktualna pitanja iz života dviju Crkava, mogućnosti suradnje na pastoralnom području napose zajedničkih načela s obzirom na mješovite ženidbe, vjeronauk u školi te sprovođe. Pored toga uzajamno su se upoznali s vjersko-kulturnim projektima dviju mjesnih Crkava. Raspravili su i o daljnjim susretima hrvatskih biskupa i pravoslavnih episkopa u Hrvatskoj na tragu dogovora na prvom susretu, 17. siječnja ove godine u Požezi.

Godišnjica smrti predsjednika Tuđmana te župnikâ Bürgerera i Udovičića u Slatini

U utorak, 10. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je večernje euharistijsko slavlje u župnoj crkvi sv. Josipa u Slatini, uz koncelebraciju svećenika Slatinskog dekanata. Župnik i dekan Dragan Hrgić uputio je biskupu izraze dobrodošlice.

Pozdravljajući prisutne, biskup je spomenuo kako je večerašnja sveta misa čin zahvalnosti svima onima koji su svoju plemenitost i dobrotu, kao i žrtvu života uložili u naše hrvatsko dobro. Kazao je kako je molitveno vjerničko srce sudionika slavlja najbolje pamćenje tog dobra kojeg smo dionici i baštinici. Podsjetio je na 75. obljetnicu mučeničke smrti i 110. obljetnicu svećeničkog ređenja slatinskog župnika i dekana Julija Bürgerera, 20. obljetnicu smrti slatinskog župnika Franje Udovičića, i pozvao da u ovaj spomen uključimo i predsjednika Franju Tuđmana na 20. obljetnicu njegove smrti, te mu tako zahvalimo za ljubav i snagu uloženu za neovisnost i slobodu naše Domovine. Biskup je dodao kako i mnogi drugi, među njima i hrvatski branitelji, zaslužuju naš molitveni spomen, kako bi se u njihovim savjestima nastanio Božji mir te živimo dostojanstvo u svojoj slobodnoj domovini Hrvatskoj.

Duhovna brda

U homiliji biskup je kazao da je došašće vrijeme u kojem nas Crkva po proročkoj riječi podsjeća tko smo mi u Božjem naumu i potiče na ono što nam je potrebno činiti. „Radite svaki dan koliko god hoćete poslova u kući i na radnom mjestu, ali imajte vremena raditi za svoje srce i na njemu“, kazao je biskup. Dolazak na zornicu, susret i razgovor s drugim ljudima, praštanje i pomirenje s onima u zavadi, kao i druga dobra djela doprinose poravnanju naših duhovnih brda i pomažu da se Božje svjetlo i snaga nastane u na-

šem srcu te se ono očituje u svojoj ljepoti, ustvrdio je biskup.

Podsjetio je potom koliko je budnost vjerničkog srca imao Julije Bürger te čuo Božji poziv i krenuo putem svećeništva, znajući kako ono nije lagan poziv nego žrtva, ukorijenjena u Isusovoj žrtvi na križu. Kad svećenik, oduševljen žrtvom Isusovom, odluči biti žrtva za druge, onda njegova smrt ili ubojstvo nije tragedija, nego sjedinjenje s Isusovom žrtvom kojom je na križu pobijedio zlo i smrt“, ustvrdio je biskup. Dodao je: „Hvala ti, župniče Julije, što u teškim ratnim vremenima punima mržnje i osvete, zla i ljudske nemoći, nisi pokleknuo pred tim svijetom nego si ostao uspravan uz svoje ljude koji su zajedno s tobom i krvavog Uskrsa 1944. i drugih krvavih dana i mjeseci tih godina ostali ljudi nade i živjeli dostojanstvo u nedostojnim vremenima.“ Potom se spomenuo župnika Franje Udovičića, koji nije bio ubijen, ali je svoje svećeništvo ostvarivao u okolnostima za vrijeme i nakon II. svjetskog rata, kao i u Domovinskom ratu kada Slatina nije bila jednostavno mjesto za život. Okupljao je u župnoj crkvi vjernike, naviještajući im Božju riječ, slaveći Isusova otajstva po kojima je snaga Božje ljubavi ulazila u njihova srca, istaknuo je biskup.

Biskup je poručio prisutnima kako vjernik koji srcem ispunjenim poštovanjem i ljubavlju pamti one koji su nas zadužili u našoj prošlosti, njeguje najbolji spomen na njih.

Zahvalnost i poštovanje

Uz svećenike koje je spomenuo, biskup je kazao kako postoje toliki drugi mali ljudi u ovoj našoj hrvatskoj zemlji, koje je u teškim povijesnim vremenima usred mržnje, zloća i ubijanja Otac neprestano tješio grleći ih svojom ljubavlju. „Nema naš hrvatski narod ni drugi građani u Hrvatskoj veće utjehe nego je Božja – a to je živi Isus Krist, pobjednik nad smrću koji trajno s nama hodi i tumači koje je naše dostojanstvo u njegovoj ljubavi jačoj od smrti.“ To dostojanstvo trebalo je promicati osobito u teškim 90-im godinama, u vrijeme sljepila srca koje se pretvaralo u mržnju i osvetu, kazao je biskup. Dodao je kako nam je tada Svevišnji dao Franju Tuđmana čija nas je mudrost i hrabrost, prokušana u dotadašnjim sustavima vlasti, kada su dozrela vremena, povela u slobodu, ne bez Božjih nadahnuća. Pozvao je prisutne da mu – svjesni kako nema savršenih ljudi – iskažu zahvalnost i

poštovanje zbog svega onoga što je za nas učinio svojom plemenitošću, žrtvom i ljubavlju.

Izrazio je radost što je mogao biti dionik posljednjih Tuđmanovih državničkih nastupa, osobito onog 28. listopada 1999. godine kada je u Rimu otvorio izložbu pod nazivom „Hrvatska – kršćanstvo – kultura – umjetnost“, gdje su bila izložena djela koja svjedoče o kršćanstvu kroz trinaest hrvatskih stoljeća. Citirajući dio Tuđmanova govora, biskup je rekao kako je on tada na svoj povjersnički slojevit način, napravio presjek svih naših trinaest stoljeća, slažući svojevrstnu oporuku: „Želio bih da svi ponesu sa sobom sliku o burnoj, ali i ponosnoj hrvatskoj povijesti, njenoj bogatoj kulturnoj baštini i visokoj umjetničkoj razini hrvatskih stvaratelja, a, nadalje, čvrstu poruku jedne države i naroda koji želi dalje izgrađivati svoju porušenu zemlju nakon okrutnog i nametnutog rata i stvarati uvjete za boljitak svih njenih građana. A tko je bolje mogao izreći takvo uvjerenje i dati nam ohrabrenje, od samoga Svetoga Oca kada je, odlazeći iz Hrvatske, rekao: „Mnogo je učinjeno i vide se plodovi. Nikoga ne smiju obeshrabrivati preostale teškoće. Neka Bog udijeli Hrvatskoj mir, slogu i ustrajnost u zauzimanju za opće dobro.“ Ponavljajući riječi sv. Ivana Pavla II. kao molitvu, biskup je zaključio: „Neka Bog udijeli Hrvatskoj mir, slogu i ustrajnost u zauzimanju za opće dobro.“

Biskup primio voditelje braniteljskih udruga s područja Požeške biskupije

»Kad hrvatski branitelji dođu u Voćin i okupe se oko lika Gospe Voćinske, spominjući se svih njegovih stradanja, oni uvijek ponavljaju veliku povijesnu istinu da pobjeđuju oni koji su veliki duhom i duhovnom slobodom«, ustvrdio je biskup.

U pripravi za XI. hodočašće hrvatskih branitelja, vojske i policije u Voćin biskup Antun Škvorčević primio je 2. prosinca u Biskupskom domu u Požegi Nenada Križića i Matu Bubaša, predsjednika HVIDR-e Virovitičko-podravске županije, voditelje organizacije hodočašća u Voćin s pedesetak voditelja HVIDR-e te drugih braniteljskih udruga i specijalne policije proisteklih iz Domovinskog rata. Na susretu su sudjelovali branitelji i braniteljice s područja šest županija na kojima se prostire Požeška biskupija: Požeško-slavonske, Brodsko-posavske, Virovitičko-podravске, Sisačko-moslavačke, Bjelovarsko-bilogorske i Osječko-baranjske. Program je započeo u Dvorani bl. Alojzija Stepinca prigodnom riječju Nenada Križića koji je predstavio nazočne branitelje te ukratko prikazao tijek organizacije predstojećeg Hodočašća hrvatskih branitelja, vojske i policije u Voćin pod vodstvom Mate Bubaša i suradnika.

Slobodni od sebičnosti

Biskup Škvorčević uputio je riječi dobrodošlice braniteljima, izražavajući radost što im može opet otvoriti vrata

Biskupskog doma, primiti ih, iskazati im poštovanje i zahvalnost za žrtvu koju su uložili u slobodu domovine te im posvjedočiti koje im dostojanstvo pripada u našem društvu. Uslijedilo je pojedinačno predstavljanje i obraćanje svakog pojedinog branitelja koji su se, prisjećajući se ratnih dana, osvrnuli na sadašnje stanje te očitovali brige i nevolje koje ih prate nakon Domovinskog rata. Svi nazočni obećali su sudjelovati na predstojećem jedanaestom Hodočašću hrvatskih branitelja, vojske i policije u Voćin te izrazili zahvalnost za duhovnu i drugu skrb koju Požeška biskupija na čelu s biskupom Antunom iskazuje hrvatskim braniteljima, udovicama, roditeljima i svim drugim dionicima teškog ratnog iskustva.

Potom je biskup Antun braniteljima izrazio dvostruku zahvalnost. Najprije za njihovu izvanrednu, na smrt spremnu slobodu kojom su krenuli u obranu domovine te im poručio da tu slobodu čuvaju kao dragocjenu baštinu, njihovu vlastitu i našu zajedničku. Ustvrdio je da se budućnost domovine i države istinski može graditi jedino slobodom od sebičnosti i uskih interesa, kazavši kako su bra-

nitelji u tom smislu svojevrsni izazov našoj Hrvatskoj, osobito onima koji možda imaju premalo osjetljivosti za te i takve vrijednosti te je pozvao branitelje neka nikada ne budu žalosni zbog toga što ih ljudi možda ne cijene dovoljno. «Ne vrijedite vi onoliko koliko vas drugi vide kao takve, nego onoliko koliko vi jeste takvi. Vaš ponos je ukorijenjen u onome što ste najbolje mogli i znali učiniti za svoju domovinu», poručio im je biskup. Pored toga, zahvalio im je što su se ponovno okupili na ovom susretu u Požegi i već stvorili određeno hodočasničko, voćinsko raspoloženje.

Duhovna hrabrost

Podsjetivši na stradanja koja je Voćin pretrpio ne samo u nedavnom Domovinskom ratu, nego i u prijašnjim stoljećima, biskup je naglasio da je Voćin uvijek pronalazio duhovnu snagu kojom se iznova podizao i pobjeđivao. Kad se, ljudski gledano, činilo da je nakon ubojstva 47-ero stanovnika i potpunog razaranja drevnog svetišta u Voćinu zavladao potpuna nemoć, hodočasnici koji su se u velikom broju počeli okupljati na materijalnim ruševinama posvjedočili su da ne pobjeđuje onaj koji ruši i da nitko ne može uništiti čovjeka koji nije duhovno razoren u sebi samome, u svom dostojanstvu i ponosu. «Kad hrvatski branitelji dođu u Voćin i okupe se oko lika Gospe Voćinske, spominjući se svih njegovih stradanja, oni uvijek ponavljaju veli-

ku povijesnu istinu da pobjeđuju oni koji su veliki duhom i duhovnom slobodom», ustvrdio je biskup. Konačno je zahvalio braniteljima što razumiju koliko je dragocjeno današnju Hrvatsku izgrađivati u dimenzijama duha i što se žele uključiti u duhovni dinamizam koji je stoljećima prisutan u Voćinu. Podsjetivši branitelje da su «stradalnici s naših prostora uvijek u Voćinu s Bogom pronalazili bistrinu duha i hrabrost, i u toj duhovnoj jasnoći i hrabrosti znali pobjeđivati i u najtežim ratnim nevoljama», biskup im je poručio da «s tom duhovnom jasnoćom i hrabrošću mogu pobjeđivati i sve svoje sadašnje nevolje, slabosti i poteškoće». Svim je braniteljima zahvalio što se ne prepuštaju pesimizmu i negativnosti, nego se uvijek izdižu iznad toga te tako postaju znak sasvim posebne nade u Hrvatskoj. Napose je zahvalio gospodinu Nenadu Križiću što neumorno, unatoč svemu, nastoji povezivati branitelje s više razina i iz više razloga, a osobito s naslova hodočašća u Voćin. Pozvao je na koncu branitelje da jedni druge poštuju i vole te da jedni za druge mole.

Susret je zaključen u starodrevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre gdje je biskup predvodio molitvu za poginule i preminule hrvatske branitelje kao i za sve one koji trpe zbog posljedica Domovinskog rata. Svim dionicima susreta darovao je krunicu s likom Gospe Voćinske kao znak međusobne molitvene povezanosti.

Stota obljetnica Župe sv. Josipa u Slatini

U nedjelju, 20. listopada Župa Sv. Josipa u Slatini proslavila je 100. obljetnicu svoga postojanja. Tom prigodom biskup Antun Škvorčević predvodio je u župnoj crkvi svečano euharistijsko slavlje u zajedništvu sa župnikom i dekanom Draganom Hrgićem, arhiđakonom Slavensko podravskog arhiđakonata Vladimirom Škrinjarićem i drugim svećenicima Slatinskog dekanata.

Baština kao poticaj

Župnik Dragan Hrgić pozdravio je sve sudionike slavlja na čelu s biskupom Antunom. Podsjetio je da je zagrebački nadbiskup Antun Bauer utemeljio župu Sv. Josipa u Slatini 15. listopada 1919. godine. Ustvrdio je da župa predstavlja prvi redoviti oblik življenja u Crkvi, odnosno njezina pastorala koji povezuje, usmjerava i uključuje sve krštene u zajedništvo poslanja koje se u njoj ostvaruje. Župa Sv. Josipa u Slatini tijekom minulih sto godina nastojala je biti takvom zajednicom. Zahvalio je svima koji su u nju ugradili svoje sposobnosti, ljubav i znanje, napose prvom župniku Stjepanu Lesnyju, zatim Juliju Bürgeru, koji je 1944. godine umro mučeničkom smrću, ocima konventualcima koji su vršili župničku službu nakon Drugoga svjetskog rata, potom župniku Stjepanu Mičeviću, Franji Udovičiću i Vladimiru Škrinjariću. Također je zahvalio časnim sestrama družbe Presvetog Srca Isusova za prisutnost u gradu Slatini i djelovanje u župi Sv. Josipa više od osamdeset godina. Osobitu zahvalnost izrekao je biskupu Antunu za njegovu povezanost sa župom još iz vremena dok je bila u sastavu Zagrebačke nadbiskupije, a

osobito za njegovu pažnju i brigu, za svaku poticajnu riječ, pomoć, pohod i molitvenu blizinu koju joj je iskazivao u posljednje dvadeset i dvije godine otako je ona u sastavu Požeške biskupije. Dok slavimo stotu obljetnicu župe, u časnoj prošlosti naših roditelja, baka i djedova, u njihovoj ljubavi, žrtvi i vjernosti nalazimo poticaj i nadahnuće za poslanje sadašnjem i budućim naraštajima, zaključio je župnik Hrgić. Potom su biskupa Antuna pozdravili predstavnici župljana Josip i Vesna Bičanić.

Ustrajna molitva

Biskup je izrazio radost što se danas u njihovim očima zrcali ljepota zajedništva i svjetlo vjere koju nose u svojim srcima kao stogodišnju baštinu svojih prethodnika. Pohvalio je župljane što se trude oko obnove svoje župne crkve i pozvao da danas odluče kako će još zauzetije uređivati svoja vjerna srca i duše u pripadnosti Isusu Kristu kao živa Crkva te tako izgrađivati župno zajedništvo u zajedništvu svoje Požeške biskupije i opće Isusove Crkve. U homiliji biskup je spomenuo kako nas današnja sveta čitanja upu-

ćuju na molitvu. Tako smo u prvom čitanju iz Knjige Izlaska čuli da su se Židovi na putu iz egipatskog ropstva u obećanu zemlju – nakon proživljenih mnogovrsnih nevolja u pustinji – susreli s plemenom Amalečana koje je s njima zaratilo. Dok je Mojsije držao uzdignute ruke na molitvu, Židovi su bili jači od moćnog amalečanskog oružja, a kad bi se one spustile, pobjeđivao bi neprijatelj. Stoga su, piše sveti pisac, Aron i Hur podupirali Mojsijeve smalaksale ruke i tako po njegovoj trajnoj molitvi osigurali pobjedu. Isus u današnjoj evanđeoskoj prisposobi o nepravdom sucu i udovici, koja je svojom upornošću izborila svoje pravo, uvjerava «kako valja svagda moliti i nikada ne sustati». Biskup je na temelju spomenute prisposobe naglasio kako je molitva čovjekovo očitovanje želje da se njegov glas čuje, ali i svjedočanstvo da je Bog biće koje sluša čovjeka i odgovara na njegove vapaje. Kazao je da se ustrajnost u mo-

litvi na koju Isus poziva ne odnosi na Boga, gluha za čovjeka ili svojevrsnog tvrđicu koji ne želi učiniti ono za što ga molimo, nego je ona nastojanje oko trajne otvorenosti za Boga u kojoj on može ostvarivati svoju moć.

Župa je zajednica ljudi koja svjedoči kako joj nije dovoljno ono što mi ljudi jedni drugima možemo priopćiti nego oslušivanje onoga što nam Bog govori u svojoj Riječi, kojoj je ime Isus Krist. Dodao je da je molitva svakodnevno hrvanje s misterijem našeg postojanja uronjena u nemoć zla i smrti te omogućavanje Božjoj onostranosti da prodire u naš ovozemaljski život. Dodao je kako je Isus Krist, utjelovljeni Sin Božji odvijeka, po vazmenom otajstvu svoje muke, smrti i uskrsnuća koje se obnavlja i slavi u svetoj misi, postao novi Mojsije, naše uzdignute ruke, i da pobjeđujemo kad s njime svaki dan sjedinjujemo svoju molitvu i svoje živote.

U spomenutom raspoloženju biskup je župljanima župe Sv. Josipa u Slatini čestitao stotu obljetnicu njihove župe. Na svršetku misnog slavlja biskupovoj čestitici pridružila se i s. Dobroslava Mlakić, vrhovna poglavarica Družbe sestara Presvetog Srca Isusova, te je župljanima darovala sliku njihove utemeljiteljice Službenice Božje, majke Marije Krucifikse Kozulić, preporučivši im u molitve nakanu za njezino što skorije proglašenje blaženom. Biskup Antun je pozvao nazočne da svojom molitvenom sabranošću budu u Slatini ljudi čija srca poput teleskopa hvataju Božji govor, razumiju ga i nastoje po njemu oblikovati svoj život. Kazao je da ih njihov zaštitnik sv. Josip uvjerava kako u tim nastojanjima neće nikada biti sami jer ih on svojom tihom prisutnošću trajno prati na njihovim životnim putovima.

Župa je zajednica ljudi koja svjedoči kako joj nije dovoljno ono što mi ljudi jedni drugima možemo priopćiti nego oslušivanje onoga što nam Bog govori u svojoj Riječi, kojoj je ime Isus Krist

Spomen 15. obljetnice osnutka Župe sv. Marka Evanđelista u Našicama

Prigodom spomena 15. obljetnice utemeljenja Župe sv. Marka Evanđelista u Našicama, biskup Antun Škvorčević pohodio je u nedjelju, 13. listopada navedenu Župu te je u župnoj crkvi u naselju Markovac Našički predvodio svečano euharistijsko slavlje. Riječi pozdrava biskupu Antunu uputili su župnik Nikola Legac i predstavnica župljana Branka Vaksa, a mladi odjeveni u narodne nošnje uručili dar.

Zahvalnost za župu

Zahvalivši za dobrodošlicu, biskup je naglasio kako je smisao postojanja župe u tome da Isus Krist po župnikovu služenju i suradnji svih u župi bude što čvršće i što dublje u srcima i životima župljana kao smisao njihova postojanja. Pozvao je sudionike slavlja da ovom svetom misom iskazu Bogu zahvalnost za blizinu koju je ostvarivao u njihovim srcima tijekom petnaest godina postojanja Župe i za Isusovu ljubav s križa, pobjednicu nad smrću kojom ih je hranio napose u svetoj euharistiji.

U homiliji biskup je rekao kako je spomen obljetnice utemeljenja njihove Župe prigoda za svojevrstni njezin sistematski pregled kojim valja utvrditi je li ona zdrav Isusov organizam. Pozvao ih je da na temelju naviještenih misnih čitanja provjere kakvi su članovi Crkve, kako žive svoju krsnu pripadnost Isusu Kristu u svojoj Župi. Na primjeru sirijskog velikaša Naamana, čije ozdravljenje od gube prikazuje ulomak prvog čitanja iz Druge knjige o kraljevima, biskup je ustvrdio kako se taj onodobni moćnik nakon početnog opiranja naoko ponižavajućem nalogu proroka Elizeja da se sedam puta okupa u rijeci Jordanu, vjernički ga prihvatio i tim putem bio čudesno očišćen od gube. Rekao je kako se Isus u evanđeoskom ulomku susreo s istom bolešću kad su mu prišla desetorica gubavaca na putu u Jeruzalem, vapeći da im se smiluje i očisti od njihove bolesti, zbog koje su prema propisima Mojsijevog zakona bili isključeni iz društvene zajednice. Pripomenuo je kako su ti gubavci poslušali neobičnu Isusovu zapovijed da se odu pokazati svećenicima. Neobičnu zato što su se pred svećenicima trebali pojaviti nakon što su ozdravili kako bi ih oni proglasili takvima. Prihvativši Isusov poziv, krenuli su bolesni da bi povjеровavši njegovoj riječi bili čudesno izliječeni. Međutim, samo se jedan od izličenih, k tome još stranac, vratio zahvaliti Isusu i dati

slavu Bogu. Desetorica su ozdravila od gube, ali samo se jedan spasio jer se nije zadovoljio postignutim tjelesnim ozdravljenjem kao ostala deveterica, nego se vratio ispovjediti vjeru u Isusa Krista, njome se najdublje povezoao s njegovom osobom, usvojio ga za životnog suputnika i u njemu postigao cjelovito spasenje za svu vječnost, ustvrdio je biskup. Kazao je sudionicima slavlja kako gubavci ne bi bili izliječeni da su ostali u vlastitim ljudskim okvirima razmišljanja i djelovanja. Naglasio je da to ima veliko značenje za dijagnozu stanja njihove župe tijekom petnaest godina postojanja. Kad god su župljani ostali u okviru svojih ljudskih koordinata, i njih nametali kao način razmišljanja i djelovanja, nastajale su podjele i ostvarivale određene nemoći. U onima, koji su otvorena vjernička srca prihvaćali i slijedili Isusove – ljudski gledano možda čak i neprihvatljive – stavove, događala se božanska moć, ozdravljali su od svo-

je ranjenosti zlom i smrću, postajali dionicima Isusove pobjede. Zahvalio je svima koji su svojom suradnjom i vjerničkom otvorenosću od početaka djelovanja Župe pridonijeli da ona bude stvarnost njihova istinskog krsnog zajedništvo s Isusom Kristom.

Na svršetku svete mise biskup je pozvao župljane neka kroz poštivanje jedni drugih i kroz međusobnu slogu i suradnju na Božjem djelu pridonose međusobnom miru, napretku svoje Župe i dostojnom životu svih njezinih članova. Čestitao je župljanima Slovacima 130. i 140. obljetnicu dolaska njihovih predaka na ove prostore, sa zahvalnošću za vjernost Bogu i Crkvi na svoj slovački način. Zahvalio je za sudjelovanje na slavlju predstavnicima vatrogasaca i drugih javnih službi na čelu s našičkim gradonačelnikom Josipom Miletićem, tamburašima iz Jelisavca i združenom zboru iz svih župnih filijala za skladno pjevanje te svima ostalima na dolasku.

KRATKA POVIJEST ŽUPE

Župa sv. Marka Evanđelista Markovac Našički osnovana je 22. kolovoza 2004. godine. U njenom sastavu je Markovac Našički, Jelisavac, Vukojevci, Breznica Našička i Lađanska. Prema popisu stanovništva iz 2011. godine na području župe živjelo je 4055 rimokatolika. Prvi župnik bio je Branko Šipura, koji je djelovao 11 godina. Naslijedio ga je 2015. Nedjeljko Androš. Nakon dvije godine, 2017. u župu dolazi sadašnji župnik Nikola Legac. U župi je djelovalo nekoliko pastoralnih suradnika: Mario Sanić, Pejo Oršolić, Pavle Filipović, Žarko Turuk, Anto Ivić, Mario Mazanik i Marijan Pavelić. Nakon osnivanja župe, na župnoj crkvi je učinjeno više zahvata. Prošireno je i uređeno predvorje crkve, zidovi su ožbukani i obojani, a zid u svetištu je oslikan prikazima sv. Marka Evanđelista, Milosrdnog Isusa i Marije bez grijeha začete. Prije devet godina izgrađena je župna kuća, sagrađen je i zid s prikazima križnoga puta te je uređen prostor ispred i iza crkve. Radilo se i na obnovi svih filijalnih crkava. U župi sv. Marka Evanđelista postoji nekoliko molitvenih zajednica, zborova pjevača, župni Caritas, zbor ministranata te mnogo župnih suradnika koji, svatko na svoj način, dodatno uljepšavaju misna slavlja i pridonose napretku cijele župe.

Blagdan sv. Ivana Pavla II. u Požegi

Svojom očinskom revnošću bdio je i nad našom hrvatskom dušom i sudbinom te mu i danas iz Biskupije koju je utemeljio, u ovoj crkvi koju je uzdigao na dostojanstvo katedrale, pred relikvijom njegove krvi, jednostavnim ali iskrenim riječima, koje izlaze iz našeg toplog sinovskog srca govorimo: „Hvala ti, Ivane Pavle II.“

Na blagdan sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, večernje euharistijsko slavlje u požeškoj Katedrali predvodio je biskup Antun Škvorčević. S njim su koncelebrirali kanonici, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova i požeških župa. Pozdravljajući sve nazočne, biskup je ustvrdio da je sv. Ivan Pavao II. bio veliki prijatelj Božji u suvremenom svijetu, veliki prijatelj čovjeka, naše domovine Hrvatske i Hrvata. K tome utemeljio je našu Požešku biskupiju i imenovao njezina prvog biskupa. Rekao je da ovim svetim slavljem želimo Bogu zahvaliti za dar velikoga Pape koji je svojim neumornim djelovanjem posvjedočio suvremenom svijetu snagu Evanđelja i uskrsloga Isusa Krista. Zamolio je svetog Papu koji je od prvih dana svog pontifikata pozivao: «Otvorite vrata Kristu!» da pomogne sudionicima slavlja otvoriti svoja srca jedinom pobjedniku nad smrću, Isusu Kristu, i da on po njegovu zagovoru bude trajno prisutan svojom pobjedničkom snagom u našoj Požeškoj biskupiji.

Herojska vjernost

U homiliji biskup je ustvrdio da je jedan od snažnih načina na koji je sv. Ivan Pavao II. prisutan među nama i njegova relikvija, djelić njegove krvi kojom je volio Isusa Krista i sve nas. Pozvao je sudionike slaviti da obnove istinu o njemu, ali još više da si približe njegov lik kako bi se na njegov blagdan još više povezali s njime i bili Božji onako kako je on volio i želio. Iznio je osnovne podatke iz njegova djetinjstva i mladenačkog života te podsjetio na njegovo svećeničko i biskupsko djelovanje.

Spominjući zatim određene podatke iz svečeva papinskog djelovanja, biskup je podsjetio da je 16. listopada 1978. bio izabran za nasljednika sv. Petra u Rimu, a papinsku službu preuzeo na današnji dan, 22. listopada 1978. -Vršio je svoje papinsko služenje izvanrednom snagom, herojskom vjernošću, svetošću i revnošću, trpljenjem i strpljivošću, napose kad je na njega bio izvršen atentat na Trgu sv. Petra 13. svibnja 1981. Preminuo je 2. travnja 2005. godine u predvečerje Bijele nedjelje, koju je prozvao Nedjeljom Božjeg milosrđa u 85. godini života i 27. godini papinstva – kazao je biskup te podsjetio da je tri puta posjetio Hrvatsku.

Prvi puta 1994. o 900. obljetnici utemeljenja Zagrebačke biskupije i prvog pisanog spomena Zagreba, drugi puta Zagreb i Mariju Bistricu 1998. kada je proglasio Alojzija Stepinca blaženim, i treći puta 2003., kada je u tjelesnoj nemoći, a u silnoj snazi duha, prokrstaro hrvatski sjever i jug, te je među ostalim u Osijeku okrunio lik Gospe Voćinske.

Osnivač Požeške biskupije

K tome je biskup dodao kako je sv. Ivan Pavao II. «u brizi za sve Crkve napisao

14 enciklika, 15 apostolskih pobudnica, 11 apostolskih konstitucija i 45 apostolskih pisama. Proglasio je 1338 blaženih, među kojima je i naš već spomenuti Alojzije Stepinac, te Ivan Merz i Marija Propetog Isusa Petković. Uzdigao je na čast svetih 482 blaženika, među njima i našeg Marka Križevčanina. Održao je 15 skupština biskupskih sinoda. Svoju pastoralnu skrb posebno je iskazao osnutkom novih biskupija, među kojima je i naša Požeška biskupija, utemeljena zajedno s Varaždinskom, na svetkovinu svete slavenske braće Ćirila i Metoda, 5. lipnja 1997. godine, imenovavši istoga dana i njezina prvog biskupa». Govoreći o izvanrednoj očinskoj ljubavi koju je sv. Ivan Pavao II. od početka svoga papinstva očitovao prema hrvatskom narodu, biskup Antun je rekao: »Nezaboravna je prva misa koju je na hrvatskom jeziku prevodio za mnoštvo naših hodočasnika iz zemlje i inozemstva u bazilici sv. Petra 29. travnja 1979. u 'Branimirovoj godini', s koje kao da još uvijek odjekuju tople riječi koje je izrekao: 'Dragi moji Hrvati, papa vas voli, papa vas grli, papa vas blagoslivlja!'« Biskup Antun je naglasio kako je ovaj veliki papa svoju ljubav prema hrvatskom narodu «osobito posvjedočio kad je ratom izmoren Hrvatsku 13. siječnja 1991. među prvima priznao neovisnom državom zajedno sa Slovenijom. Razumio je kako narodu koji devet stoljeća nije imao svoje države valja potvrditi dostojanstvo i očitovati priznanje za žrtve koje je u mnogim povijesnim bitkama prinio kao 'predziđe kršćanstva', i za stradanja u vrijeme i neposredno nakon II. svjetskog rata te obrane u Domovinskom ratu».

Pozivajući sudionike slaviti na zahvalnost za dragog Papu, biskup je rekao: «Svojom očinskom revnošću bdio je i nad našom hrvatskom dušom

U homiliji biskup je ustvrdio da je jedan od snažnih načina na koji je sv. Ivan Pavao II. prisutan među nama i njegova relikvija, djelić njegove krvi kojom je volio Isusa Krista i sve nas. Pozvao je sudionike slaviti da obnove istinu o njemu, ali još više da si približe njegov lik kako bi se na njegov blagdan još više povezali s njime i bili Božji onako kako je on volio i želio

i sudbinom te mu i danas iz Biskupije koju je utemeljio, u ovoj crkvi koju je uzdigao na dostojanstvo katedrale, pred relikvijom njegove krvi, jednostavnim ali iskrenim riječima koje izlaze iz našeg toplog sinovskog srca govorimo: „Hvala ti, Ivane Pavle II., prati nas s neba očinskom ljubavlju koju si nam iskazivao na zemlji. Moli da poput tebe u svim nevoljama svoga života i u hrvatskim suvremenim lutanjima ostanemo vjerni Isusu Kristu u njegovoj Crkvi Katoličkoj, u našoj Požeškoj biskupiji!» zaključio je biskup.

Na svršetku slavlja biskup Antun je izrazio radost što je ovu svetu misu slavio s kaležom koji je papa Ivan Pavao II. poklanjao različitim osobama a primio ga je od dugogodišnjeg njegova tajnika, kardinala Stanisława Dziwisza. Podsjetio je sudionike slavlja da nam je on darovao i relikvijar sv. Ivana Pavla II. koji se redovito nalazi u svećevnoj kapeli u kripti katedrale, no zbog trenutnih radova u njoj, relikvijar je pohranjen na pokrajnjem oltaru u Katedrali.

Požeška biskupija darovala opremu požeškoj bolnici

U vremenu došašća obilježenom darivanjem, 10. prosinca biskup Antun Škvorčević u pratnji prepošta Stolnoga kaptola Ivica Žuljevića i ravnatelja Caritasa Požeške biskupije Ivana Popića posjetio je Opću županijsku bolnicu u Požegi i odjel abdominalne kirurgije koji je Požeška biskupija opremila s novim bolničkim krevetima i popratnom opremom.

Biskupa i pratnju dočekao je ravnatelj bolnice prof. dr. Željko Glavić s liječnicima voditeljima odjela i drugim bolničkim osobljem. Nakon kratkog pozdrava i riječi dobrodošlice zajednički su posjetili odjel abdominalne kirurgije gdje se biskup susreo s pacijentima, zanimao se za njihovo zdravlje te im uputio riječi ohrabrenja. Ravnatelj bolnice dr. Glavić zahvalio je biskupu za dugogodišnju suradnju kojom Biskupija tradicionalno pomaže Opću županijsku bolnicu.

– I ove je godine Požeška biskupija pomogla Općoj županijskoj bolnici u potpunom opremanju bolesničkih soba ovoga odjela. Suvremeni bolesnički kreveti s ormarićima i stolićima za hranjenje izuzetno su poboljšanje kvalitete tretmana naših pacijenata – rekao je ravnatelj te u ime bolnice zahvalio biskupu na svim dosadašnjim pomoćima, ali i za sve što Biskupija čini za bolnicu i djelatnike u duhovnom pogledu.

Biskup je podsjetio kako je blagdan sv. Nikole i Božić vrijeme zahvaljivanja i darivanja te kazao: „Došao sam u bolnicu ponajprije zahvaliti za sve ono što djelatnici na čelu s ravnateljem nastoje činiti ljudima u posebnim životnim okolnostima. Bo-

lest, osobito ona teška, sasvim je posebna okolnost. Kad u bolnici imate nekoga tko pokraj bolesnika nije bezosjećajan, nego osoba sa srcem i pristupa mu na taj način, to je već, rekao bih, pola zdravlja. Zahvaljujem za to plemenito djelo.“ Nadodao je kako je služenje bolesniku i veliki dar. „Mi smo darovali krevete. Na krevete se polaže bolesnik i ako je krevet bolji i udobniji, lakše mu je. Drago nam je ako smo za njih mogli toliko učiniti. Međutim, ti bolesnici nisu položeni samo u krevet, nego u ruke naših bolničkih djelatnika. Položenost na krevete i u ruke osoblja podsjećaju nas da smo svi konačno položeni u ruke Božje. Kada imamo tu cjelovitost pristupa jedni prema drugima, osobito prema bolesnicima, onda se događa određeni dinamizam koji nije sveden samo na neke naše mogućnosti, nego je povezan i s onostranošću. To je naše svjedočanstvo

Biskup je kazao kako Biskupija ovim malim darom želi podržati i sudjelovati u onome što bolnički djelatnici vlastitom darovanošću nastoje za bolesnike činiti.

darom koji smo uručili“, zaključio je biskup. Kazao je kako Biskupija ovim malim darom želi podržati i sudjelovati u onome što bolnički djelatnici vlastitom darovanošću nastoje za bolesnike činiti.

Na kraju susreta biskup je na sve zazvao Božji blagoslov i poželio im blagoslovljen Božić te u pratnji ravnatelja posjetio novoobnovljene dijelove zgrade u sklopu projekta „Zajedno do zdravlja“ kojim će se još više poboljšati boravak i kvaliteta života u bolnici.

Susret biskupa i muftije Hasanovića

U prostorima zagrebačkog Islamskog centra u Zagrebu 25. studenog susreli su se predsjednik Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj muftija Aziz Hasanović i požeški biskup Antun Škvorčević, predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ekumenizam i dijalog.

Razgovarali su o aktualnim pitanjima odnosa i suradnje Katoličke Crkve i Islamske zajednice u Hrvatskoj. Muftija Hasanović predstavio je biskupu Škvorčeviću projekt Konferencije međureligijskog i međukulturalnog dijaloga „Ljudsko bratstvo – temelj mira i stabilnosti u svijetu“ u organizaciji Mešihata Islamske zajednice u Hrvatskoj, koja će se održati 4. i 5. veljače 2020. u Zagrebu na godišnji-

cu „Deklaracije bratstva“ koju su potpisali papa Franjo i Ahmed al-Tayeb, veliki imam Univerziteta Al-Azhar u Kairu. Muftija i biskup raspravili su određena organizacijska pitanja Konferencije, sudjelovanje Katoličke Crkve na njoj te programske i protokolarnе pojedinosti. Konferencija se održava u Zagrebu za vrijeme predsjedanja Republike Hrvatske Europskom unijom te će zacijelo imati veliko, ne samo religijsko, nego i šire značenje. Očekuju se mnogi uzvanici iz zemlje i inozemstva, predstavnici islamske, židovske i kršćanske zajednice, ljudi iz svijeta politike, znanosti i kulture. Posebno mjesto imat će predstavnik Svete Stoliце jer se skup u Zagrebu održava na godišnjicu pot-

pisivanja spomenute Deklaracije čije je značenje od izvanredne važnosti u nastojanjima oko međureligijskog razumijevanja, poštovanja i suradnje

u prilog mira u svijetu. Biskup Škvorčević pohvalio je inicijativu muftije Hasanovića, poželjevši joj uspjeh.

Proslava blagdana sv. Nikole u Međuriću

Na blagdan sv. Nikole Biskupa, 6. prosinca biskup Antun Škvorčević pohodio je župu sv. Nikole Biskupa u Međuriću i u župnoj crkvi predvodio središnje euharistijsko slavlje proslave zaštitnika župe. S njim su, uz župnog upravitelja Krunoslava Jurakovića, koncelebrirali svećenici Novljanskog dekanata te domaći sin Mario Večerić, ravnatelj Katoličke osnovne škole u Virovitici.

Na početku misnog slavlja župni upravitelj Juraković pozdravio je biskupa Antuna a djeca odjevena u narodne nošnju uručila su mu cvijeće. Zahvalivši na izrazima dobrodošlice, biskup je kazao nazočnim vjernicima kako se uvijek raduje susretima s onima koji vole Boga i okupljaju se u svojim župama, osobito prigodom svetkovine svoga župnog zaštitnika. Čestitao im je svetkovinu sv. Nikole, naglasivši da je ona dan zajedništva njihove župe ugrađenog u biskupijsko zajedništvo, a po njem i u zajedništvo opće Crkve. Spomenuo je da tom zajedništvu na svoj način pripada i njihov prijašnji župnik Milan Vidaković, zapadno slavonski arhiepiskop nazočan na slavlju, kojem je zahvalio za sve ono što je tijekom svoje župničke službe u Međuriću učinio u materijalnoj i duhovnoj obnovi. Podsjetio je i na njihova bolesnog župnika

Tomislava Vučura te ih je pozvao da ga se spomenu u molitvi. S posebnom radošću pozdravio je djecu i mlade, među njima kandidate za prvu svetu pričest i svetu potvrdu te ih je povjerio sv. Nikoli da po njegovu zagovoru rastu u Božjem svijetu.

Sloboda od materijalnoga

Biskup je u homiliji kazao da je Božja riječ uvijek izazovna upravo zato što nije skrojena na mjeru naših ljudskih promišljanja, želja i zaključaka. Naglasio je da je sv. Nikola u svoje davno doba čitao ovu istu moćnu Božju riječ koja nam je danas proglašena i znao

odgovoriti na njezine izazove te je po njezinu vršenju postao velik. Zamolio je sv. Nikolu da pomogne sudionicima slavlja kako bi i oni poput njega pozorno slušali i razmišljali o Božjoj riječi, u slobodi je prihvatili i po njoj oblikovali svoje živote.

Biskup je podsjetio da su među ostalima Ivan Krstitelj i Blažena Djevice Marija, o kojima govore misna čitanja u vrijeme došašća, bili mali i siromašni ljudi na koje nije računao nitko od ondašnjih svjetskih moćnika, ali je s njima računao Bog te je s njima ostvarivao svoj naum čovjekova spasenja. Slušajući ono što Božja riječ govori o tim malim i siromašnim ljudima, sv. Nikola je odlučio svrstati se na njihovu stranu, shvativši da je siromaštvo raspoloživost za Boga, stanje u kojem on može ostvarivati svoj božanski naum. Govoreći o sv. Nikoli kao dobrom i plemenitom čovjeku koji drugima dijeli darove, osobito djeci, biskup je ustvrdio kako je siromaštvo za njega bilo vrednota koju

je želio trajno živjeti. Pripomenuo je kako materijalno siromaštvo samo po sebi ne predstavlja neku vrijednost jer neka siromašna osoba može biti ogorčena zbog tog stanja, zavidjeti onima koji su bogati, očitovati da je stavila svoj život na kartu bogatstva te je nesretna što u tom ne uspijeva. Siromaštvo koje Isus hvali u evanđelju jest sloboda od uvjetovanosti materijalnim, otvorenost kojom čovjek svjedoči da nije dostatan samome sebi te sve očekuje od Boga kao dar. Pozvao je sudionike slavlja da se poput sv. Nikole bogate u Bogu, kako je to Isus preporučio.

Osjetljivost za bližnjega

Na temelju naviještenog evanđeoskog izvještaja o ozdravljenju dvojice slijepaca, biskup je upozorio na Isusovu riječ koju im je uputio: „Neka vam bude po vašoj vjeri“. Ustvrdio je da su u vjeri progledali. Podsjetio je da je Isus dvojicu slijepaca pozvao u kuću i ondje im darovao vid, kazavši kako je ta kuća njegova Crkva u kojoj se oslobađamo od sljepoće srca te Božjim pogledom promatramo sebe i stvarnost oko sebe, po svetim otajstvima postajemo dionicima Isusova djela spasenja, uzdižemo se u svijet kojem po Bogu konačno pripadamo. Biskup je zamolio sv. Nikolu da im svojim zagovorom pomogne te nikada ne oslijepe za Boga i ne postanu neosjetljivi za bližnjega.

Na svršetku misnog slavlja zahvalio je upravitelju župe Krunoslavu što uz službu ravnatelja Katoličke osnovne škole u Novskoj nastoji u ovoj župi biti molitelj i poticatelj zajedništvo s Bogom. Župljanima je pak zahvalio za suradnju sa svojim župnim upraviteljem u nastojanju da njihova župa bude uistinu zajedništvo Božjeg života, živi Isusov organizam u kojem kola njegova božanska, milosna krv. Djeci je poručio kako su darovi koje će im sv. Nikola podijeliti nakon mise znak ljubavi njihovih roditelja, učitelja i drugih ljudi, a osobito znak da ih voli Bog. Poželio je svima nazočnima Božji mir u srcu te na njih zazvao Božji blagoslov.

Biskup je pozvao sudionike slavlja da se poput sv. Nikole bogate u Bogu, kako je to Isus preporučio.

Svetkovina Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški

Na Drugu nedjelju došaća, 8. prosinca biskup Antun Škvorčević pohodio je župu Bezgrješnog začeća Blažene Djevice Mariji u Novoj Gradiški i u župnoj crkvi predvodio euharistijsko slavlje prigodom svetkovine zaštitnice Župe i Grada. Župnik Branko Gelemanović pozdravio je na početku biskupa Antuna, izrazivši radost što ih je došao pohoditi u vrijeme obnove župne crkve, a predstavnici krizmanika u znak dobrodošlice uručili su mu cvijeće.

Neugasivo svjetlo

Uvodeći u misno slavlje biskup je kazao kako zbog važnosti Druge nedjelje došaća kao adventske postaje u cijeloj Crkvi, danas liturgijski ne slavimo svetkovinu Bezgrješnog začeća BDM, ali da želimo s Isusovom Majkom promatrati to neugasivo svjetlo, Isusa Krista kojem je ona poslužila i trajno služi svojom prisutnošću u našim životima. Pozdravio je među prisutnima novogradiškog gradonačelnika Vinka Grgića i njegove suradnike, kao i novogradiškog paroha o. Ognjena Tendžerića.

U homiliji biskup je kazao kako postoji određena predodžba ili koncept o tome kakav bi trebao biti naš život u Hrvatskoj i upozorio na određeno nezadovoljstvo što se on ne ostvaruje na različitim razinama javnog života – gospodarskoj, znanstvenoj, prosvjetnoj, političkoj, kulturnoj i drugim – čije je očitovanje bio i nedavni štrajk prosvjetnih djelatnika. Tko je smislio koncept s kojim nismo

zadovoljni, upitao je biskup, kazavši da ne zna do kraja odgovor na to pitanje, ali da zna kako postoji Božji projekt o čovjeku te da u njem vjernici pronalaze smisao svoga postojanja i da ga trebaju nastojati ugrađivati u naše društvo. Izrazio je uvjerenje da u Novoj Gradiški i drugdje u Hrvatskoj ima vjernika koji su Bogu otvorili sve prostore svoga bića, s njime surađuju i ostvaruju njegov naum o nama. Kazao je da nam naviještena Božja riječ pomaže dublje ući u taj dinamizam.

Milosrđe i ljubav

Prorok Izaija u prvom čitanju, nakon što je zajedno sa svojim narodom proživio teško iskustvo babilonskog sužanštva, kao posljedicu nevjernosti Bogu saveza i života po vlastitom konceptu, utvrdio je da se njihovo nekoč tvrdo srce obratilo i postalo osjetljivo za Boga i njegove naume. Prorok naviješta da će iz truloga Jišajeva panja

izrasti mladica, potomak Davidov, na kojem će počivati Duh Gospodnji, on će biti pomazanik – Mesija i povesti narod k ostvarenju Božjeg nauma o njemu. Prorok najavljuje kako će se Božji naum o čovjeku dogoditi posebnim zahvatom Duha Svetoga i tako oživjeti ono što je u njegovu narodu zamrlo i obnoviti ono što je u njem razoreno, što se ostvarilo u Isusu Kristu začetom po Duhu Svetom.

Biskup je potom istaknuo kako nam današnji evanđeoski ulomak predstavlja Ivana Krstitelja, kojemu na obale Jordana grnu Jeruzalemtci, nezadovoljni ljudskim konceptom onodobnih vjerskih i političkih moćnika po kojem je organiziran javni život, te im Krstitelj predstavlja Božji naum o njima i poziva da ga obraćenjem prihvate. Obratiti se znači okrenuti se Bogu i njegovu svjetlu, u njem upoznati sebe i po njem živjeti drugačijeg, Božjeg čovjeka. Biskup je podsjetio sudionike slavlja da oni u svojim srcima i savjestima točno osjećaju kako ono što sada žive nije ono pravo, da nisu stvoreni za nešto malo, za ništavilo i smrt, nego za drugačije, punije i istinskije, što im jedino Bog može podariti. Podsjetio je kako je Krstitelj svoj poziv na obraćenje povezao s prijateljima, upućenima napose farizejima i pismoznancima te najavom Božje osvete.

Dodao je kako Isus u svom javnom djelovanju grješnicima nije prijetio, već im je uvijek pristupao Božjom milosrdnom ljubavlju koja prašta i poziv na obraćenje povezao s vjerom u njega. Kazao je: „Bog se u Isusu Kristu nije objavio kao osvetnič-

Biskup je pozvao nazočne da usmjere svoj pogled vjerničkog srca na Bezgrješnu Bogorodicu, Blaženu Djevicu Mariju, koja je kao jednostavna i skromna nazaretska djevojka ugradila svoju vjerničku spremnost u Božji naum o čovjeku, posvema služeći Isusu Kristu.

ka pravda, nego kao pravda milosrđa i ljubavi. Kad nam ljubav sudi, ona nikad nije i ne može biti protiv nas. Ljubav je uvijek za nas, pa i onda kad nas osobe koje nas vole kažnjavaju, kao primjerice roditelji svoju djecu“, zaključio je biskup. Izrazivši uvjerenje da su nazočni vjernici svojim dolaskom i sudjelovanjem na ovom misnom slavlju posvjedočili svoju obraćenost Bogu i opredijeljenost za njegov koncept o čovjeku i životu u Isusu Kristu, biskup je kazao kako nema namjeru suditi one koji nisu danas došli u crkvu, nego radovati se sa sudionicima slavlja koji se u svetoj misli žele susresti s Isusom Kristom, s Bogom utjehe i postojanosti, i prigrliti jedni druge onako kako je Isus Krist njih prigrlio. Pozvao je nazočne da usmjere svoj pogled vjerničkog srca na Bezgrješnu Bogorodicu, Blaženu Djevicu Mariju, koja je kao jednostavna i skromna nazaretska djevojka ugradila svoju vjerničku spremnost u Božji naum o čovjeku, posvema služeći Isusu Kristu.

Adventska duhovna obnova vjeroučitelja u Požegi

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije u Požegi je 30. studenog održana adventska duhovna obnova vjeroučitelja i odgojiteljica u vjeri Požeške biskupije. Program je započeo u Dvorani sv. Terezije Avilske gdje je prisutne pozdravio predstavnik Katehetskog ureda Robert Kupčak koji je predstavio voditelja duhovne obnove karmelićanina o. dr. Antonija Marija Čirka, župnika Župe Uznesenja BDM u Zagrebu – Remete.

Autentičan svjedok

O. Antonio sudionicima duhovne obnove nastojao je približiti dar vjere iz perspektive njihova poslanja u kontekstu liturgijskog vremena došašća. Kazao je, među ostalim, kako je vrijeme došašća sa svojim biblijskim čitanjima i «liturgijom iščekivanja» pravi trenutak da svatko sebe propita koliko je budan za Boga i koliko mu vremena posvećuje posvjećujući si istovremeno kako je sve ono što činimo i govorimo odraz našega srca i naše nutrine te nas čini (ne)autentičnim svjedocima Isusa Krista. Ustvrdio je kako na putu do istinske autentičnosti osobitu važnost ima molitva – naš osobni odnos i susret sa živim Bogom – koji nam pomaže da, približujući se više Bogu, bolje upoznajemo sebe. Pozvao ih je na koncu da svakodnevno kroz molitvu, čitanje sv. Pisma, a napose euharistiju

održavaju budnim svoj odnos s Bogom kako bi iz njega crpili snagu za svoje poslanje i djelovanje te bili autentični svjedoci Isusa Krista.

Program duhovne obnove nastavljen je u crkvi sv. Lovre gdje je euharistijsko slavlje predvodio biskup Antun Škvorčević. Pozdravljajući nazočne vjeroučitelje i odgojiteljice u vjeri, biskup je kazao da mu je poznato da se oni zajedno s drugim prosvjetnim djelatnicima nalaze u štrajku te je naglasio kako danas želi zajedno s njima moliti da štrajk ne završi u nekim skamenjenim odnosima, nego da se uz Božju pomoć okonča sporazumom. Pozvao ih je da si u svojim osobnim i zajedničkim problemima i poteškoćama posvijeste kako je njihov najbistriji obzor Isus Krist i

ono djelo koje je on ostvario svojom mukom, smrću i uskrsnućem, a koje se zove pobjeda života nad smrću.

Pravo i dostojanstvo

U homiliji biskup se osvrnuo na aktualni štrajk prosvjetnih djelatnika. „Razmišljanje koje je danas na ovom susretu potaknula Božja riječ upućuje nas na evanđeoska polazišta u prosuđivanju društvenih zbivanja. To je napose važno za vjeroučitelje, prosvjetne djelatnike s crkvenim mandatom, koji imaju i svojevrсну dužnost pomagati drugima tako da unose svjetlo vjere u događanja čiji su dionici – kazao je biskup te dodao da socijalni nauk Katoličke Crkve ne isključuje štrajk kao put borbe radnika za svoja prava i dostojanstvo, ali ga smatra krajnjim sredstvom, nakon što su iscrpljeni drugi načini djelovanja. Poslodavci i radnici nisu neprijatelji, nego socijalni partneri, jednako tako sindikati i poslodavci. Tko može prosuditi jesu li kod nas prije štrajka upotrijebljeni svi partnerski putovi dijaloga da bi se štrajk mogao opravdati kao krajnje sredstvo, zapitao je biskup te istaknuo da je štrajk uvijek uperen protiv poslodavca te ima u sebi naboj koji brzo može izaći iz okvira partnerstva. Dvije strane trebaju i u štrajku ostati socijalni partneri, tražiti mogućnost razumijevanja uzajamnih stavova i težiti prema sporazumijevanju o onom što je moguće, uvijek pazeći da se ne nanese šteta bilo kojoj strani, što bi u konačnici bilo protiv općeg dobra za koje trebaju svi imati osjećaja i spremnosti na žrtvu.

„Nema sumnje da treba podržati prosvjetne djelatnike u njihovu nastojanju oko vlastitih prava i dostojanstva. No, teško je prihvatiti da se ono sastoji isključivo u većim materijalnim prihodima utemeljenim u koeficijentima složenosti rada koji, dakako, nisu beznačajni. Izvorno dostojanstvo prosvjetnih djelatnika ostvaruje se u posvemašnjoj predanosti, ljubavi i požrtvovnosti za mlade naraštaje čijoj izgradnji i rastu trebaju služiti. Kako se boriti za vlastita prava a da se ne povrijedi ili ne naudi tom svojem izvornom dostojanstvu? Je li višetjedni štrajk doveo prosvjetne djelatnike u stanje da im u borbi oko vlastitog statusa učenici više nisu prvi i najvažniji“, zapitao je biskup te dodao da vjeroučitelj treba imati trajno na umu kako je vjera u njegovu odgojno-obrazovnom djelovanju trajni čin darovanosti života Bogu i bratu čovjeku te je pozvan iz ove svijesti nastojati oko svoga socijalnog statusa i s tih polazišta očitovati solidarnost sa svima drugima kojima je stalo do vlastitog dostojanstva, ali tako da ne naškodi dostojanstvu učenika.

„Neka Bog pomogne da u štrajku prosvjetnih djelatnika ne ponestane dijaloga socijalnih partnera te da pobijedi prvo i najvažnije njihovo dostojanstvo – ljubav i požrtvovnost za učenike“, kazao je biskup te pozvao sudionike slaviti da u toj svijesti budu molitelji i da svijetle svjetlom svoje vjere koju će i ovog došašća nastojati obnoviti i osnažiti.

Vrijeme došašća sa svojim biblijskim čitanjima i «liturgijom iščekivanja» pravi trenutak da svatko sebe propita koliko je budan za Boga i koliko mu vremena posvećuje posvjećujući si istovremeno kako je sve ono što činimo i govorimo odraz našega srca i naše nutrine te nas čini (ne)autentičnim svjedocima Isusa Krista – kazao je, među ostalim, o. Antonio.

Arhiđakonatski susreti trajne formacije svećenika

Jesenski susret trajne formacije svećenika po arhiđakonatima Požeške biskupije počeo je 19. studenog u Slatini za Slavonsko-podravski arhiđakonatski susret, a nastavio se idućeg dana u Novskoj za Zapadno-slavonski. U Novoj Kapeli 21. studenog održan je susret svećenika Posavskog arhiđakonata, a idućeg dana u Požezi Katedralnog.

Nakon molitve Trećeg časa i pozdrava arhiđakona, nazočnicima se obratio biskup Antun Škvorčević. Pozdravio je sve nazočne te predstavio Marijana Pavelića, biskupijskog povjerenika za duhovna zvanja i Krunoslava Siroglavića, povjerenika za pastoral mladih koji će progovoriti o Apostolskoj postsinodalnoj pobudnici pape Franje „Christus vivit“ i povezati je s projektima Požeške biskupije sa spomenutim pastoralnim područjima. Na temelju kratkog naviještenog ulomka iz Knjige proroka Jeremije biskup je kazao svećenicima kako se i oni svrstavaju među one blagoslovljene ljude o kojima govori prorok, ukoliko trajno nastoje živjeti od pouzdanja u Boga i tako biti trajno

ukorijenjeni u izvor svoga svećeništva i poslanja, poput stabla pokraj voda tekućica te donositi plodove. Spomenuo je kako arhiđakonatski susreti trajne formacije, na kojima proučavamo najnovije dokumente pape Franje žele svećenike povezati s dinamizmom opće Crkve kako bi on po njihovu pastoralnom poslanju mogao zahvatiti našu požešku mjesnu Crkvu.

Pastoral mladih

Potom su svećenici Krunoslav Siroglavić i Marijan Pavelić predstavili Apostolsku postsinodalnu pobudnicu pape Franje „Christus vivit“. U sažetom izlaganju istaknuli su Papine poticaje i prijedloge s obzirom na pastoral mladih i duhovnih zvanja te ih uključili u

planirane projekte Požeške biskupije. Povjerenik za mlade Siroglavić, povezujući Papine poticaje napose u sedmom poglavlju navedene Apostolske postsinodalne pobudnice, s obzirom na angažman mladih u različitim područjima crkvenog života, predstavio je konkretne programe pastorala mladih u Požeškoj biskupiji. Istaknuo je da su mladi, kako to kaže papa Franjo, ne budućnost nego sadašnjost Crkve te su u tom smislu važna sva nastojanja oko njihova uključivanja u život Crkve. Zahvalio je svećenicima na dosadašnjoj suradnji te ih pozvao da podupru programe koje njegovo povjerenstvo nastoji ostvarivati u prilog mladih.

Povjerenik za pastoral duhovnih zvanja Pavelić, osvrćući se na Papine poticaje mladima da njeguju osobni odnos s Isusom Kristom, potaknuo je svećenike da duhovnim vodstvom po-

mognu onim mladima koji promišljaju o duhovnom zvanju. Osvrnuo se na djelovanje Djela za duhovna zvanja Požeške biskupije i susrete za mlade iz osnovnih i srednjih škola koji se odvijaju u požeškom Kolegiju te ih je pozvao na još zauzetiju suradnju na tako važnom području života Crkve.

U drugom dijelu susreta svećenicima je predstavljeno Apostolsko pismo pape Franje „Aperuit illis“ o ustanovljenju Nedjelje Božje riječi koja će se slaviti na III. nedjelju kroz crkvenu godinu. Spomenuo je da papa Franjo navedenim Pismom želi potaknuti vjernike na što snažnije drugovanje sa Svetim Pismom, spomenuvši i značenje koje ono ima za ekumenska nastojanja jer je Biblija zajednička baština svih kršćana.

U završnom dijelu svećenici su s biskupom podijelili određene poteškoće u nekim pastoralnim pitanjima s kojima se svakodnevno susreću. Biskup ih je ohrabrio u pronalaženju novih modela evangelizacije na koje potiče papa Franjo. Kazao je da pri tom budu svjesni kako ne mogu oni sami ostvariti sve pastoralne zadatke koje ima župna zajednica te ih pozvao da promiču suradnju s tri radne skupine župnih pastoralnih vijeća i vjernicima laicima omogućući da budu subjekt pastorala. Progovorio je i o važnosti pastorala invalidnih i starijih osoba. Zahvalio im je na svemu onome što redovito čine u poslanju koje im je povjereno, a Marijanu Paveliću i Krunoslavu Siroglaviću za doprinos koji su dali na susretima trajne formacije. Program je završio zajedničkom molitvom.

Biskupijsko hodočašće u Mađarsku »TRAGOVIMA HRVATSKE MARIJANSKE POBOŽNOSTI«

U uskršnom tjednu **od 14. do 16. travnja 2020.**
Požeška biskupija organizira hodočašće u Mađarsku
»Tragovima hrvatske marijanske pobožnosti«.
Prijaviti se možete u župnom uredu do 1. veljače 2020.
ili u putničkoj agenciji Arriva Travel u Požezi na
mob. 091/2731-351 ili e-mail: boris.bencic@arriva.com.hr

Cijena hodočašća iznosi 1.350,00 kuna.

Nikolinje s članovima Udruge MI

U predvečerje spomendana sv. Nikole Biskupa, 5. prosinca biskup Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje u Katedrali na kojem su sudjelovali članovi Udruge roditelja i djece s teškoćama u razvoju „Mi“ te članovi zajednice roditelja, prijatelja i osoba s intelektualnim teškoćama „Vjera i svjetlo“. Pozdravljajući sve nazočne biskup je rekao da nam sv. Nikola svjedoči kako se putem plemenitosti i dobrote, uz Božju pomoć živi ljepota našeg postojanja.

U homiliji biskup je kazao da je Isus u naviještenom evanđeoskom ulomku postavio izazovno i važno pitanje, ne samo njegovim suvremenicima nego i nama danas: Tko je čvrst, uspješan čovjek? «Bog je najčvršći temelj na kojem gradimo svoje postojanje. Kad se sve sruši, na kraju ostaje Bog i ostajem ja koji sam mu povjerio svoju sudbinu», ustvrdio je biskup. Podsjetivši roditelje da je njima povjereno izgrađivati svoj vlastiti život, služeći svojoj djeci u njihovim izvanrednim životnim okolnostima, poručio im je da uistinu grade na čvrstom temelju ako se s pouzdanjem oslanjaju na Boga. «Vaša djeca u očima svijeta izgledaju slaba i nemoćna, ali prorok Izaija uvjerava nas da Bog računa s njima i da u njima očituje svoju moć. Vi ste na svoj način služitelji Božje moći u slabosti vaše djece i vaša će vam djeca biti zahvalna što ih povezujete s Bogom i što im iskazujete ljubav koja nije vaša moć, nego Božja moć u vama», poručio je biskup rodi-

teljima. Dodao je kako njihova ljubav nije tek lijepa riječ, nego plemenit čin konkretnih dobročinstava kojima oblikuju život svoje djece te je to način na koji vrše volju Božju i ulaze već ovdje na zemlji u Božje kraljevstvo, kako nas uvjerava Isus u evanđeoskom ulomku.

Kazao je kako je sv. Nikola, čovjek iz davnog doba i daleke zemlje, promišljajući o izgradnji svoga života, odlučio sebe povjeriti Isusu Kristu kao najčvršćem i najboljem temelju, povjeriti mu svoju sudbinu i u njegovu ljubav na križu ugraditi svoje slabosti, nemoći i umiranja. Biskup je naglasio kako on nije želio tek primiti

neki dar, nego je htio biti dar drugima. Pozvao je sudionike slavlja da i oni poput sv. Nikole rastu u svojoj svetosti kroz darovanost sebe za druge. Nakon svete mise u Dvorani sv. Terezije Avilske izveden je prigodni glazbeno-scenski program koji su priredili učenici Katoličke osnovne škole u Požeg. Biskup je zahvalio učenicima što su pod vodstvom učiteljica svojom pjesmom i uvjerljivom glumom darovali osobama s poteškoćama u razvoju puno radosti. Na kraju je došao i sv. Nikola koji je u organizaciji biskupijskog Caritasa djecu darivao prigodnim poklonima.

Biskup posjetio Dom za odrasle osobe u Ljeskovici

U tijeku svojih predbožićnih pohoda ljudima u izvanrednom socijalnom stanju, požeški biskup Antun Škvorčević, u pratnji župnika župe Čaglin Milana Klobučara, đakona Mateja Silukovića te četrdesetak učenika iz Katoličke gimnazije u Požegi na čelu s vjeroučiteljem Krunoslavom Siroglavićem pohodio je 9. prosinca Dom za odrasle osobe u Ljeskovici. Susret je započeo u velikoj dvorani doma gdje je ravnateljica Rada Matoš uputila biskupu dobrodošlicu i izrekla zahvalu i radost korisnika i djelatnika što on od osnutka Požeške biskupije redovito pohada ovu ustanovu u kojoj boravi više od 300 osoba. Riječi zahvale uputila je i župniku. Predstavnica korisnika Mirrela Lemaic zahvalila je biskupu za pohod te odrecitala dvije prigodne pjesme koje je sama napisala.

Biskup je podsjetio nazočne kako Crkva na današnji dan slavi svetkovina Bezgrješnog začeca Blažene Djevi-

ce Marije te im poručio kako Marija poput Isusa želi svakoga od nas privnuti svome majčinskom srcu te nam poručuje kako nismo sami. Nakon uvodnog dijela korisnicima doma predstavili su se i gimnazijalci sa svojim programom. U kratkoj homiliji biskup se zaustavio na primjeru Josipa i Marije koji su kao skromni i maleni ljudi prihvatili Božju inicijativu. U tu osjetljivost njihova srca mogao je Bog unijeti svoju inicijativu i naum a oni je u svojoj jednostavnosti prihvaćaju. „Govorim to jer se nalazim ovdje u Domu gdje ste vi, jednostavni, mali ljudi. Uvjeren sam da Bog računa i s vama kao što je računao s Josipom i Marijom i tolikim drugima malima i jednostavnima“, poručio je biskup.

Na svršetku svoga promišljanja biskup je nazočnima uputio riječi ohrabrenja. „Želio bih kao božićnu poruku svima reći: Bog računa s vama. Vi niste neki pojedinci daleko od Boga. Katkada možda daleko od ljudi, ali

od Boga nikada. On i s vama ima svoj plan, naum, projekt. Kada ga ne bi imao, ne bi vas niti pozvao u život. Vi nosite određene životne terete. Kroz njih se rađa Božji svijet. Otkuda to znamo? Njegov sin Isus nosio je najteži teret osude, zla, prezira, odbačenosti i razapetosti na križ. Tim je putem

unio Božju ljubav u našu gubitničku stvarnost ranjenu zlom i smrću“, kazao je biskup i zaključio: „To je Božić. Kada se Bog svojom blizinom i inicijativom uspijeva susresti s vama u vašem srcu. Biti povezani s čovjekom i Bogom – to je Božić. Božić je Bog i čovjek zajedno u Isusu.“

Susret trajne formacije djelatnika katoličkih škola

„U središtu naših škola je čovjek koji je stvoren po Božjem naumu i on je njegov najveći projekt“, istaknuo je Ivica Žujević, predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole.

U organizaciji Nacionalnog ureda HBK za katoličke škole, Agencije za odgoj i obrazovanje i Hrvatskoga katoličkog sveučilišta održano je 8. studenoga na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu trajna formacija stručnih službi katoličkih škola u Republici Hrvatskoj. Na seminaru su se okupili ravnatelji, duhovnici, vjeroučitelji i stručni suradnici osnovnih i srednjih katoličkih škola s ciljem međusobnog povezivanja, razmijene iskustava i izrada smjernica za daljnji rad na području odgoja i obrazovanja djece i mladih. Ivica Žujević, predstojnik Nacionalnog ureda za katoličke škole na početku susreta je istaknuo važnost međusobnih susreta te duhovnog i intelektualnog rasta onih

kojima je povjerena vodeća uloga u katoličkim školama, jer u središtu je naših škola čovjek koji je stvoren po Božjem naumu i on je njegov najveći projekt „stoga je potrebno prepoznati važnost našega služenja u školama za kvalitetno ostvarivanje Božjeg projekta u djeci i mladima koji su nam povjereni.“ Okupljenima su se zatim pozdravnim riječima obratili mr. sc. Gordana Barudžija, viša savjetnica u AZOO za vjeronauk i katoličke škole i

prof. dr. sc. Gordan Črpić, prorektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.

Prvo predavanje održao je dr. sc. Ante Vučković, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu na temu „Isus iscjelitelj odnosa.“ Na primjeru četiri evangeoska ulomka u kojima se Isus susreće s osobama prikazao je na koji način međusobni odnosi u obitelji utječu na bolest i ozdravljenje. Podsjetio je kako je Isus iscjeljivao bolesne u tijelu, duši, duhu

i odnosima te da njegov pristup nije bio optuživanje i osuđivanje čovjeka nego liječenje ranjenih odnosa, nepovjerenja, duhovnih bolesti. Isus je imao razumijevanja i suosjećanja za čovjeka u potrebi te je stoga slušao, ohrabrivao, ulazio u ljudske odnose i oslobađao ih pritiska mnoštva, buke i zloga duha. Drugo predavanje imala je dr. sc. Jasminka Buljan Culej, koordinatorka Povjerenstva za izradu nastavnog plana i programa u katoličkim školama koja je nazočne upoznala s probnom provedbom dopuna kurikula za potrebe katoličkih škola te naglasila kako će se od idućeg polugodišta započeti s probnom primjenom u svima katoličkim školama. Treće predavanje na temu „Izazovi obiteljskih problema za rad s djecom u školi“ održala je dr. sc. Lana Batinić, asistentica na Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu. Istaknula je rizične obiteljske skupine koje utječu na razvoj djece te koje su najčešće karakteristike i posljedice za djecu u takvim obiteljima. Druženje i razmjena iskustava sudionika seminara potom je nastavljeno na radionicama i plesnumu. (IKA/HKM)

GLAZBENO-DUHOVNI FESTIVAL »HODOČAŠĆE U DOŠAŠĆE«

Bogom, dopuštajući mu da u njihove prošle i sadašnje muke i nevolje unese svoju spasijsku snagu.

Uslijedio je drugi dio programa u Hrvatskom domu „Dr. Franjo Tuđman“ u kojem su nastupili Matej Galić s bendom Jeshua iz Osijeka, Grupe „RiM“, „Kefa“ i „Drugi način“ iz Zagreba, Josip Čulumović iz Zagreba te domaći vokalno-instrumentalni sastav „Vita nova“ iz Pakraca. Na početku programa prisutnima se obratio biskup Škvorčević, rekavši kako na svako hodočašće valja ponijeti ono najvažnije – dobro raspoloženo srce. Dodao je kako se upravo zato raduje i ovom dijelu „Hodočašća u Došašće“ koji se odvija s različitim instru-

mentima i pjevačima, zahvaljujući svima koji će nastupiti i pomoći prisutnima da uđu u neke duhovne odrednice koje nas približavaju Bogu. „Vi mladi jako dobro znadete – možeš imati najbolji instrument poput Stradivarijeve violine, ali ako nema onoga koji će ga uzeti u ruke i zasvirati na njemu, nikakve koristi od njega“. Kazao je mladima da su oni baš takva šansa – da na njima, kao na instrumentu netko zasvira najljepšu i najveličanstveniju glazbu. „Kad mi sebe povjerimo Bogu i on na nama zasvira svoju božansku ariju mi postajemo s njime ljepota iz koje proizlazi i naš smisao te naš hod nije napamet nego hod s Bogom – „Hodočašće u Došašće“..

U predvečerje Druge nedjelje došašća, 7. prosinca u Pakracu mladi su održali festival duhovne glazbe pod nazivom „Hodočašće u Došašće“. Tom prigodom večernje euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM predvodio je biskup Antun Škvorčević uz koncelebraciju desetak svećenika među kojima je bio domaći župnik i dekan Jozo Zorić te biskupijski povjerenik za pastoral mladih Krunoslav Siroglavić. Liturgijsko pjevanje predvodio je Biskupijski zbor mladih kojim je ravnala Marija Milinković.

U homiliji biskup je rekao da nam naviještena Božja riječ pomaže pravo razumjeti što je to pakračko »Hodočašće u Došašće«.

«Puče sionski koji prebivaš u Jeruzalemu, više ne plači!» Ove riječi – kojima je prorok Izaija u prvom čitanju pripadnike svog naroda, iskušane teškim poniženjem babilonskog sužanjanstva, uvjeravao da Bog čuje njihove vapaje u nevoljama i da za njih ima riječ utjehe – biskup je primijenio na ljude u Pakracu koji su proživjeli teška stradanja u nedavnom domovinskom ratu i rekao: «Puče pakrački, više ne plači!». Poručio je Pakračanima da ih Bog tada nije napustio, već ih je kao suputnik i supatnik pratio u njihovim nevoljama i davao smisao njihovim stradanjima. Pozvao ih je da svoje ovogodišnje »Hodočašće u Došašće« osmisle tako da koračaju u budućnost čvršće povezani s

Božićna priredba u Katoličkoj osnovnoj školi u Požegi

U Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi održana je 17. prosinca 2019. božićna priredba učenika Katoličke osnovne škole u Požegi.

Započela je nastupom školskog Velikog zbora pod ravnanjem prof. Ljube Šolić sastavljen od učenika 5.-8. razreda koji su izveli nekoliko božićnih pjesama. Središnji dio božićne priredbe bila je "Bakina božićna priča" - prikaz slavenske proslave Božića, a izveli su ga učenici 3.-8. razreda, koji je bio prožet recitacijama. Podsjetio je prisutne kako se Božić slavio nekad i naglasio sve ono što je uistinu važno u životu: ljubav, prijateljstvo, obitelj. Priredba je završila nastupom školskog Malog zbora, koji su veselim božićnim pjesmama ražarili srca nazočnih roditelja, baka i djedova i prijatelja Škole. Riječi zahvale izrekao je ravnatelj Frano Barišić te čestitao Božić istaknuvši

kako je vrijeme adventa u Katoličkoj osnovnoj školi bilo prožeto karitativnim aktivnostima učenika koji su novčano pomogli četiri obitelji u potrebi. Potom je biskup dr. Antun Škvorčević čestitao učenicima na izvedbi, poželio njima i roditeljima kao i svim djelatnicima Škole radosnu pripremu za Božić i zazvao Božji blagoslov.

Božićna priredba Katoličke osnovne škole u Virovitici

U gradskom Kazalištu Virovitica učenici Katoličke osnovne škole održali su 16. prosinca 2019. božićnu priredbu za svoje roditelje, bake i djedove i goste.

Program je otvorio školski zbor pod vodstvom učiteljice glazbene kulture Irene Maras skladbom Magnificat.

Zatim su učenici igrokazom, pjesom, dramskim izričajima i pjesmom prikazali događaj Isusova rođenja u Betlehemu. Povezujući ga sa suvremenim svijetom užurbanosti i otuđenosti, učenici su nazočnima prenijeli poruku mira, ljubavi i nade te im poručili kako danas treba istinski živjeti Božić.

Na kraju programa ravnatelj Mario Večerić obratio se nazočnima te istaknuo kako su učenici ovom priredbom pokazali što se sve u školi i nastavi tijekom minulih mjeseci i ad-

venta činilo i utaklo u ovaj program. Čestitao je svima Božić i zahvalio učenicima na bogatom programu u koji su, zajedno sa svojim učiteljicama i učiteljima, uložili puno truda, žrtve i talenata. Među prisutnim uzvanicima na priredbi su bili Ivica

Žuljević, predstojnik Ureda za katoličke škole, zamjenik župana Mario Klement i zamjenica gradonačelnika Vlasta Honjek Golinac te ravnatelj katoličkih škola u Požeškoj biskupiji i drugih odgojno-obrazovnih institucija Virovitice.

Susret crkvenih pjevačkih zborova u Požegi prigodom blagdana sv. Cecilije

Pjevački crkveni zborovi iz više župa Požeške biskupije okupili su se u subotu, 23. studenog na svom godišnjem susretu u Požegi prigodom blagdana sv. Cecilije, zaštitnice crkvene glazbe. Sudjelovali su: zbor Župe sv. Terezije Avilske iz Požege, zbor Župe sv. Barbare iz Jakšića s voditeljicom Lidijom Pecko, zbor Župe sv. Josipa iz Slatine s voditeljicom Irenom Maras, zbor Župe sv. Luke Evangelista iz Novske s voditeljicom s. Kristinom Injić, zbor Župe Našašća sv. Križa iz Orahovice s voditeljem Dominikom Štajdoharom, zbor Župe Duha Svetoga iz Požege s voditeljicom Elizabetom Štancl, zbor Župe sv. Leopolda Mandića iz Požege s voditeljicom Anom Komarić, zbor Župe Marije Kraljice i sv. Jurja iz Davora s voditeljicom Ankom Matošević, zbor Župe Bezgrješnog začeća BDM iz Nove Gradiške s voditeljicom Julijanom Žirović, zbor Župe sv. Josipa iz Lipovljana s voditeljem Josipom Horvatom, zbor Župe sv. Nikole Biskupa iz Pleternice s voditeljicom s. Zoranom Prcela, zbor Župe Uznesenja BDM iz Pakraca s voditeljem Ivicom Kotromanovićem,

zbor Župe sv. Antuna Padovanskog iz Našica s voditeljem Marijanom Slakićem te zbor Župe sv. Tome Apostola iz Rajića s voditeljem Filipom Batrla.

Prikazna pjesma

Program je započeo molitvom i pjesmom u Dvorani sv. Terezije Avilske, nakon čega je riječ pozdrava okupljenim pjevačima uputio Mario Večerić, povjerenik za liturgijsku glazbu u Požeškoj biskupiji. Potom se svaki zbor predstavio s jednom pjesmom koja se u liturgijskom slavlju može pjevati kao darovna pjesma. Uslijedilo je kratko tumačenje značenja prikazne pjesme i kriterija njezine prikladnosti, koje je prikazao Robert Kupčak, voditelj Pastoralnog centra Požeške biskupije.

Središnji dio susreta bilo je euharistijsko slavlje u Katedrali koje je u zajedništvu s desetak svećenika predvodio biskup Antun Škvorčević. Pjevali su svi prisutni zborovi, a pjevanjem su ravnali Mario Večerić, katedralni zborovoda i orguljaš, te Irena Maras, voditeljica zbora iz Slatine. Uvodeći u slavlje, biskup Antun pozdravio je

pjevače i čestitao im blagdan sv. Cecilije, zaštitnice svete glazbe.

Polazeći od naviještenog ulomka iz knjige Otkrivenja sv. Ivana Apostola u kojem vidjelac svjedoči da je čuo silan glas klicanja na nebu, slave i hvale Bogu, njegovu Pomazaniku i Janjetu, biskup je progovorio kako se liturgijsko pjevanje na svoj način pridružuje tom snažnom nebeskom glasu i pomaže da sudionici zemaljskog slavlja budu dionici nebeske Crkve. Istaknuo je da je pjevanje u

svetoj misi glas srca pokrenutog onostranošću.

Pjesma pobjede života

Zahvalio je pjevačima za to dragocjeno služenje u svojim župnim zajednicama. Pored toga, na temelju Isusove evandeoske riječi o križu koji treba svakodnevno uzeti na sebe, slijediti ga da bismo život dobili, biskup je kazao kako je pjevanje svojevrsno uzimanje križa jer pjevačke obveze traže svladavanje, žrtvu i vrijeme za vježbanje. Iz žrtve ljubavi rađa se konačno ona pjesma pobjede života koju je ostvario Isus Krist na križu i čija je dionica postala sv. Cecilija svojom mučeničkom žrtvom. Biskup je zahvalio pjevačima što su ustrajni na putu žrtve te pjevanjem služe ljepoti onostranosti u svojoj župi. Još je dodao kako pjevanjem očituju da se ne stide Isusa koji u današnjem evanđelju obećava da se neće ni on zastidjeti takvih pred Ocem nebeskim.

Pri svršetku misnog slavlja svi prisutni uputili su Bogu Molitvu crkvenog pjevačkog zbora te sebe i svoje služenje u župnim zajednicama preporučili sv. Ceciliji, zaštitnici crkvene glazbe i pjevača. Potom je biskup Antun svim zborovima uručio Priznanje za sudjelovanje na susretu.

Biskup primio povjesničare umjetnosti

Biskup Antun Škvorčević primio je u Biskupskom domu 4. prosinca troje profesora s Odsjeka za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Zagrebu: prof. dr. sc. Sanju Cvetnić, doc. dr. sc. Tanju Trška i doc. dr. sc. Danka Šoureka. Predstavio im je nastojanja Požeške biskupije na području kulture kao važnoj sastavnici pastoralnog djelovanja i promicanja našega duhovnog identiteta. Prikazao je radove na obnovi Katedrale sv. Terezije, restauriranje njezine opreme te djela suvremenih umjetnika koja su našla mjesto u tom sakralnom zdanju u službi slavlja svetih otajstava. Progovorio je i o Dijecezanskom muzeju u koji je smještena sakralna baština iz župa Požeške biskupije a koja se nalazi izvan liturgijske upotrebe, kao i o izložbi djela suvremene umjetnosti te želji da navedena muzejska ustanova posluži ponajprije učenicima katoličkih i drugih škola u upoznavanju umjetničkih djela po kojima se izgrađivao identitet čovjeka na slavonskim prostorima naše domovine. Razgovarali su o mogućnosti suradnje na određenim projektima za čije je ostvarenje potrebna stručna pomoć povjesničara umjetnosti. Ugledni profesori pohvalili su nastojanja Požeške biskupije oko očuvanja sakralne baštine te zahvalili biskupu Antunu za susret.

Pismo biskupa Antuna prigodom Nedjelje Caritasa

Poštovana braćo i sestre, dragi vjernici!

Snažno odjekuju Isusove riječi koje smo čuli na prvu nedjelju došašća: „Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi“ (Mt 24,42). Sveti Augustin jednom je prigodom spomenuo kako se pribojava da zbog zauzetosti različitim poslovima ne primijeti Gospodina koji dolazi, da ga On ne mimoiđe, te se više nikada k njemu ne svrati. Nedjelja Caritasa podsjeća nas da je sam Gospodin rekao kako nam prilazi u siromahu i bolesnom, gladnom i žednom, izbjeglici i prognaniku. Valja nam stoga sa svom pozornošću vjerničkog srca, napose u ovo predbožićno vrijeme bdjeti, kako bismo prepoznali u njima Gospodinovu prisutnost te ne dopustimo da On prođe pokraj nas nezapažen jer tko zna hoće li se ponovno k nama svratiti.

Pozivam vas da mu osobito na Nedjelju Caritasa otvorite srce molitvom za siromašne i nevoljne, te suosjećajnom ljubavlju pristupite k njima, donesete im utjehu i ohrabrenje, darujete svoj novčani prilog. Oni će vam već na zemlji a posebno u vječnosti za sve uzvratiti. Neka na taj način završi hod plemenitosti i dobrote koji je započeo na Međunarodni dan siromaha minulog mjeseca studenog i trajao do Nedjelje Caritasa, te uzmognemo za Božić pravo raspoloženi podijeliti radost Isusova dolaska i biti ispunjeni darom njegova mira.

Dok vam zahvaljujem za molitvu i velikodušnost u darežljivosti, od srca vas sve pozdravljam i blagoslivljam –

vaš biskup Antun

Arhiđakonatski susreti Caritasovih volontera

Prigodom Svjetskog dana siromaha požeški biskup Antun Škvorčević uputio je dopis svim svećenicima u Požeškoj biskupiji u kojem, između ostalog, kaže: „Stoga ćemo kao i prošle godine u vremenu od nedjelje 17. studenog, Svjetskog dana siromaha do Nedjelje Caritasa, 15. prosinca, posebno tijekom došašća u pripravi za Božić svjedočiti kako ne zaboravljamo siromahe i starije osobe u našoj sredini. Tijekom navedenog vremena nastojat ćemo zauzetošću karitativnih skupina oblikovati programe otvorenog i suosjećajnog srca, pružene ruke plemenitosti i dobrote. O pastoralu siromašnih, starijih osoba i invalida raspravljalo se na ovogodišnjem jesenskom zasjedanju Prezbiterskog vijeća naše Biskupije. Među ostalim je zaključeno da se s obzirom na njegovo ostvarivanje u prvom tjednu Došašća ove godine održe arhiđakonatski susreti svih članova karitativnih skupina naših župnih pastoralnih vijeća.“ U skladu s Biskupovim pismom održana su četiri arhiđakonatska susreta: Slavonko-podravskog arhiđakonata u Slatini, 2. prosinca, Katedralnog arhiđakonata u Velikoj, 3. prosinca, Posavskog arhiđakonata u Novoj Gradiški, 4. prosinca te Zapadno-slavonskog arhiđakonata u

Pakracu, 5. prosinca. Susrete su vodili Ivan Popić, ravnatelj biskupijskog Caritasa i Ivica Rajkovača, tajnik, te Svjetluška Kovač, voditeljica Caritasa župe Presvetog Trojstva u Daruvaru i Višnja Mikić, voditeljica Caritasa župe sv. Marije Magdalene u Štivicu.

Pomoć studentima i učenicima

Nakon molitve i pozdrava nazočnim svećenicima i caritasovim volonterima obratio se ravnatelj Popić zahvalivši im na njihovu dolasku te im je prenio pozdrave biskupa Antuna Škvorčevića. Potom su ravnatelj Popić i tajnik Rajkovača progovorili o određenim biskupijskim karitativnim projektima s ciljem njihova boljeg ostvarenja na župnim razinama. Istaknuli su Zakladu Požeške biskupije za pomoć učenicima i studentima koja tijekom ove školske i akademske godine novčano pomaže 110 učenika i studenata s područja Požeške biskupije. Potaknuli su volontere da u župama u kojima djeluju promoviraju Zakladu i potpomognu njezino djelovanje. Predstavljeni su i određeni programi pastora starijih i invalidnih osoba i uključivanje volontera u njihovo ostvarivanje osobito s obzirom na biskupijsko hodočašće starijih i invalidnih osoba u Voćin, 7. lipnja na obljetnicu krunjenja Gospina lika.

Gradski i seoski caritasi

O dugogodišnjem iskustvu zauzetog karitativnog djelovanja u župi Presvetog Trojstva u Daruvaru posvjedočila je Svjetluška Kovač koja je u suradnji sa različitim institucijama i osobama organizirala caritasovu kuhinju koja se sama uzdržava kroz različite akcije i projekte poput obrađivanja župnog vrta, zemljišta na koje su zasadeni lješnjaci, suradnje s obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima i drugih tvrtkama. Spomenula je da su mnogi prepoznali župni caritas kao važnu sastavnicu crkvenog i društvenog života te on uistinu doprinosi boljitku i brizi za siromašne u daruvarskom kraju. Spomenula je različite akcije, uključivanje mladih ali i samih korisnika u djelovanje caritasa te je predstavila mogućnosti koje su ostvarive u župnim caritasima diljem Požeške biskupije. O djelovanju župnoga caritasa u manjoj seoskoj župi progovorila je Višnja Mikić iz župe sv. Marije Magdalene u Štivicu. Premda brojčano malena, štivička župa je kroz bogat crkveni život, osobito u djelovanju župnoga caritasa ostvarila mnoge projekte, a donacijama više puta godišnje potpomogne i djelovanje Caritasove središnjice u Požegi. Predstavila je projekte u koje su uključena djeca i mladi, osobito u došašću

i korizmenom vremenu te je progovorila o uključivanju starijih osoba u karitativne projekte u kojima i oni u skladu sa svojim mogućnostima daju doprinos. Suživot djece, mladih i starijih osoba, istaknula je, ostvaruje se u solidarnosti i brizi jednih za druge pri čemu župni caritas ima veliku ulogu. Zaključujući je spomenula da unatoč tome što je brojčano malena štivička župa u svome karitativnom djelovanju ima široko slavonsko srce koje će uvijek pomoći bližnjemu u njegovim potrebama. Pri koncu susreta ravnatelj Popić je zahvalio svim volonterima na njihovu odazivu kao i na svemu što će u svojim župama poduzeti u karitativnom djelovanju. Zahvalio je tajniku Ivici te voditeljicama župnih caritasa Svjetluški i Višnji na njihovoj zauzetosti u karitativnom djelovanju te je svima poželio puno uspjeha u projektima koje će ostvarivati u župama.

Međunarodni dan siromaha

Siromah nije samo čovjek kojem nedostaje nešto materijalno, nego čovjek izgubljena dostojanstva, siromah u srcu, što je mnogo teže od materijalnog siromaštva, ustvrdio je biskup.

Predzadnju nedjelju liturgijske godine, 17. studenog, Međunarodni dan siromahabiskup Antun Škvorčević proveo je u župi Voćin. Prije podne predvodio je u

župnoj crkvi euharistijsko slavlje a u popodnevnom satima posjetio je dvije siromašne obitelji.

Siromašni u duši

Biskup je u homiliji podsjetio sudionike slavlja da je papa Franjo prije tri godine predzadnju nedjelju u liturgijskoj godini proglasio Danom siromaha. Naglasio je da je potrebno slaviti Dan siromaha jer je to prigoda da se spomenemo naše braće i sestra koji su zapašteni i napušteni u svojoj materijalnoj bijedi i osami, ali i onih koji su siromašni u duši. Naime, siromah

nije samo čovjek kojem nedostaje nešto materijalno, nego čovjek izgubljena dostojanstva, siromah u srcu, što je mnogo teže od materijalnog siromaštva, ustvrdio je biskup. Istaknuo je kako u Hrvatskoj ima mnogo onih koji materijalno nisu siromašni, ali nemaju osjećaja za život. Imaju sve, ali kod njih nema života jer se u njihovu braku i obiteljima ne rađaju djeca. Naprotiv, u obiteljima vjernika voćinske Župe, koji su materijalno siromašniji od mnogih u Hrvatskoj, ima života jer se roditelji odlučuju primati brojnu djecu. Biskup je ustvrdio kako je očito da nije bolje stanje onih koji imaju materijalno bogatstvo a nemaju poroda, od onih kod kojih ima života.

Istaknuo je kako opasnost bogatstva po Isusu leži u tome što ono zaobljava čovjeka te on počne služiti imanju, umjesto da ono služi čovjeku, kako bi onda on mogao služiti životu. Služeći materijalnom bogatstvu, čovjek gubi sebe, a kad služi životu, uzdignut je u dostojanstvu svoga ljudskog postojanja, istaknuo je biskup.

Darivanje dvije obitelji

U popodnevnom satima biskup Antun je u pratnji župnika Ivana Ereiza, đakona Mateja Silukovića i akolita

Marka Milakovića pohodio u Voćinu samohrana majku Ines Tunić, koja je nakon smrti svoga muža 2017. ostala sama sa svoja dva sina i živi u kući koja je u vlasništvu pokojnikova brata. Majka je biskupu predstavila svoje sinove, Marsela koji ide u četvrti razred i Samuela koji ide u drugi razred osnovne škole. Dječaci su s biskupom razgovarali o školskim obvezama, istaknuvši da ih svladavaju s izvrsnim uspjehom. Biskup se zanimalo za materijalno i duhovno stanje obitelji, ohrabrio je majku i sinove u zajedničkom životu i međusobnoj potpori. Obitelji je uručen paket kućanskih potrepština i novčani prilog, a djeci darovi.

Nakon toga biskup Antun se uputio u Bokane gdje je posjetio staricu Mariju Đurić. Ona ga je dočekala s osobitom radošću jer posljednjih trinaest godina nakon muževe smrti živi sama u trošnoj kućici. U razgovoru se požalila biskupu kako je usamljena i kako joj molitva pomaže da prebrodi to stanje. Biskup je obećao snažniju molitvenu povezanost s njome te joj uručio kronicu kako bi se i ona u svojim molitvama sjetila biskupa i Požeške biskupije. I njoj su darovane kućne potrepštine te novčani prilog.

Caritasove radionice u Slatini i Končanici

U mnogim župama caritasu su posebno bili aktivni tijekom adventa. U prostorijama župne kuće u Končanici tako su održane dvije radionice izrade božićnih ukrasa koji su bili prodavani u nedjeljom prije i poslije svetih misa. Prihod od promjene namijenjen je za potrebite u župi. I u župi sv. Josipa u Slatini izrađivali su adventske vijence i ukrase kako bi od njihove prodaje mogli darovima obradovati štíćenike Stadlerovog dječjeg doma u Sarajevu.

Drva i mandarine za potrebite

U akciji Caritasu Požeške biskupije „Iskra ljubavi za toplinu doma“ te župnih caritasa prikupljeno je skoro 50,000 kuna. Za taj iznos nabavljeno je 170 kubičnih metara drva za 26 obitelji i samaca u 11 naših župa kako bi im se omogućio topao dom u hladnim zimskim mjesecima. Ministarstvo rada i mirovinskog sustava u okviru promocije Fonda Europske pomoći za najpotrebitije (FEAD) dodijelilo je Caritasu Požeške biskupije, 25. studenoga, 1000 kg mandarina koje su raspodijeljene u pet župa Požeštine te u caritasovu kuhinju.

BISKUP POHODIO PROGNAČIČKO NASELJE KOVAČEVAC

U pripravi za svetkovinu Isusova rođenja i u okviru svojih predbožićnih susreta s vjernicima različitih socijalnih stanja, biskup Antun Škvorčević na Drugu nedjelju došašća, 8. prosinca u pratnji župnika župe Bezgrješ-

nog začeca BDM u Novoj Gradiški Branka Gelemanovića i župnog vikara Marka Dušaka te đakona Mateja Silukovića pohodio je prognaničko naselje Kovačevac pokraj Nove Gradiške, u koje su smješteni izbjeglice i prognanici iz vremena Domovinskog rata te druge osobe sa socijalnim problemima. Pozdravivši svakoga ponaosob, biskup se zanimalo za njihovu trenutačnu situaciju i status koji imaju u okviru zakonodavstva Republike Hrvatske i njezinih tijela socijalne skrbi te na koji način se nose sa svakodnevnim životnim situacijama i poteškoćama. Prognanici su kroz razgovor s biskupom iznijeli probleme s kojima se susreću i predstavili mu ono što ih trenutačno tišti.

Biskup je potom kazao kako je danas na euharistijskom slavlju u njihovoj župnoj crkvi u Novoj Gradiški prigodom proslave svetkovine zaštitnice župe, Bezgrješnog začeca BDM i dana grada i njih uključio u molitvu, ali je želio i kroz susret s njima očitovati im kako mu nisu daleki i nevaž-

ni, nego da su uključeni u zajedništvo Crkve, njihove župe i Biskupije. Zahvalio im je za ono što nastoje činiti, noseći dostojanstveno svoju situaciju. Dodao je kako bi bilo stotinu razloga da se žale, muče i budu ogorčeni, ali da je smislenije sebe i svoj život prihvatiti u koordinatama koje su im zadane te uložiti svoje snage u ono što će im pomoći da on bude podnošljiviji i lakši. Naglasio je da se to može s pouzdanjem u Boga i njegovu pomoć. Kazao je da raspoloženje srca i životne radosti dolaze od Boga, a ne od visokog ekonomskog statusa te ih je potaknuo da se i ovog došašća obnove u što dubljoj povezanosti s njime. Poželio im je da molitvom otvaraju svoja srca i živote Bogu, računaju s njime i nastoje biti dobro i dobri. Nakon što su zajedničkom molitvom uzdigli dušu Bogu, biskup je na sve zazvao Božji blagoslov. Potom je nazočnim prognanicima uručen božićni novčani dar Požeške biskupije.

LITURGIJSKA GODINA A

Ukorak s liturgijskim vremenom

Božić – Svetkovina rođenja Gospodnjeg

Čitanja danje mise svetkovine Rođenja Gospodnjeg prožeta su radošću i hvalospjevima. Tako prorok Izaija u prvom čitanju govori o ljupkim nogama glasonoše radosne vijesti, a molitelj u pripjevnom psalmu kliče zbog čudesnih djela kojima je Bog spasio svijet. Pisac pak poslanice Hebrejima uvjера nas da je Bog u Sinu svome Isusu Kristu svijetu rekao svoju konačnu riječ. Tko je ta Riječ, koja je u Isusu Kristu tijelom postala, objavljuje nam apostol Ivan u glasovitom proslavu svog evanđelja. Otajstvo utjelovljenja koje slavimo svetkovinom Božića sv. Grgur Nazijanski sažeto je izrazio riječima: «Vječni, nevidljivi, nepojmljivi i bestjelesni Sin Božji, počelo od počela, svjetlo od svjetla, izvor života i besmrtnosti, odraz Božjeg pralika, neuništivi pečat i u svemu savršena slika Očeva, Očeva svrha i smisao spustio se do sebi slična stvorenja, utjelovio se poradi čovjeka, uzeo je razumsku dušu poradi moje duše i sve ljudske slabosti osim grijeha da svojom sličnošću očisti čovjeka sebi slična».

Blagdan Svete obitelji Isusa, Marije i Josipa

Misna čitanja ovog blagdana govore o ljudskoj obitelji u Božjem naumu. Starozavjetni mudrac Sirah potiče nas da poštujemo svoje roditelje, očeve i majke, a molitelj u pripjevnom psalmu proglašava blaženim one koji se boje Gospodina jer se u strahu Božjem nalazi izvor Božjeg blagoslova. Apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz poslanice Kološanima uređuje odnos između muža i žene te između roditelja i djece i poziva nas da se zaodjenemo novim čovjekom. Zaodjenuti se novim čovjekom prema njegovim riječima znači zaodjenuti se «u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost» te podnositi jedni druge i praštati jedni drugima. Matej pak u evanđeoskom ulomku opisuje bijeg u Egipat svete nazaretske obitelji Isusa, Marije i Josipa te njezin povratak u zemlju izraelsku. «Nazaretska je kuća škola u kojoj se počinje upoznavati život Kristov. To je zapravo škola evanđelja. Ovdje najprije učimo gledati, slušati, misliti i potpuno upoznati koja se velika i tajna snaga nalazi u ovoj vrlo jednostavnoj, poniznoj i divnoj objavi Sina Božjega. Ujedno možda i naučimo pomalo ga nasljedovati» (bl. Pavao VI., papa).

Druga nedjelja po Božiću

Riječ Božja ove nedjelje govori nam o jednoj važnoj Božjoj značajki koju nazivamo mudrost. Knjige pak Svetog pisma u kojima se govori o Božjoj mudrosti nazivaju se mudrosne knjige. Jedna od njih je i Knjiga Sirahova iz koje je uzet ulomak prvog čitanja. U njemu starozavjetni mudrac opisuje kako se mudrost Božja nastanila u izabranom Božjem narodu Izraelu, odnosno na svetoj gori Sionu u Jeruzalemu. Stoga psalmist poziva stanovnike Jeruzalema da zahvaljuju Bogu što ih je blagoslovio darom svoje božanske mudrosti. Apostol Pavao u ulomku drugog čitanja iz poslanice Efežanima daru božanske mudrosti pridodaje milost posinstva kojom nas je Bog učinio svojim sinovima i kćerima. O toj milosti posinstva govori i apostol Ivan kada u proslavu svog evanđelja kaže da nam je Bog u Sinu svome Isusu Kristu dao moć da postanemo djeca Božja. «Jedini Sin Božji postao je sin ljudski. Mnoge je sinove ljudske učinio da budu sinovi Božji i po vidljivom liku slugе mnoge je slugе oslobodio i učinio sposobnima za gledanje lika Božjega» (sv. Augustin, biskup).

Svetkovina Bogojavljenja

Sjaj i slava Jeruzalema o kojoj govori prorok Izaija u prvom čitanju navještaj je novog Jeruzalema, Crkve, a u poklonstvu mudraca novorođenom Isusu u betlehemske štali ostvareno je proročanstvo iz 72. psalma da će se Gospodinu Bogu klanjati svi narodi zemlje. Apostol Pavao u ulomku poslanice Efežanima govori o rasporedbi milosti Božje: Bog je otajstvo spasenja najprije objavio svom izabranom izraelskom narodu, a u Isusu Kristu dionicima toga otajstva postali su i svi drugi narodi na zemlji. Mudraci s Istoka o kojima je riječ u Matejevom evanđeoskom ulomku predstavnici su svih poganskih naroda na zemlji koji su vjerom prihvatili navještaj spasenja u Isusu Kristu. Razmišljajući o svetkovini Bogojavljenja, sv. je Antun Padovanski zapisao: «Kao što je zvijezda privukla mudrace s istoka u Jeruzalem, tako božanska milost poziva grešnike iz svjetovne ispraznosti na pokoru, da nađu novorođenog Kralja, i kada ga nađu, da mu se poklone. A gdje će ga naći? U dobrom primjeru onih koji žive kršćanski.»

Blagdan Krštenja Gospodinova

Blagdanom Krštenja Gospodinova završava Božićni ciklus liturgijske godine. U prvom čitanju iz Knjige proroka Izaije slušamo ulomak iz Prve pjesme o Sluzi Gospodnjem, Mesiji, Božjem pomazaniku, u kojem je naglašena njegova blagost i dobrota. U pripjevnom psalmu opjevana je slava i veličanstvo Boga Gospodara svijeta. Ulomak drugog čitanja iz Djela apostolskih donosi Petrovu propovijed u kući rimskog satnika Kornelija koji je zajedno s cijelom svojom obitelji povjerovao u Isusa Krista i primio sveto krštenje. U evanđeoskom ulomku slušamo Matejev opis događaja Isusova krštenja na Jordanu. Otajstvo koje slavimo blagdanom Krštenja Gospodinova sv. Grgur Nazijanski jezgrovito je sažeo riječima: «Dok je Ivan krštavao, Isus je pristupio. Možda i zato da onoga koji ga je krstio ispuni svetošću, a bez sumnje da čitavog starog Adama pokopa u vodi. Krstio se prije nas i za nas posvećujući rijeku Jordan da On koji je imao dušu i tijelo započne djelovati po Duhu i vodi».

Druga nedjelja kroz godinu

Riječ Božja današnje nedjelje govori nam o poslanju koje je Isus Krist započeo vršiti nakon krštenja na Jordanu. Prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije donosi ulomak iz Druge pjesme o Sluzi Gospodnjem. U pripjevnom psalmu riječima: «Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju tvoju», izražena je spremnost Božjeg pomazanika izvršiti svoje poslanje. Na početku Prve poslanice Ko-

rinćanima, iz koje je uzet ulomak drugog čitanja, apostol Pavao kršćanima u Korintu predstavlja sebe i svoje poslanje. U Ivanovu evanđeoskom ulomak slušamo Ivana Krstitelja kako Isusa Krista proglašava Jaganjcem Božjim koji će ljude osloboditi od grijeha i krstiti ih Duhom Svetim. Sv. Ignacije Antiohijski piše kršćanima u Efezu: «Dolikuje da na sve načine slavite Isusa Krista koji vas je proslavio, da se potpuno posvetite, savršeni u jednoj poslušnosti, podložni biskupu i svećenstvu. Ne naređujem vam kao da sam netko. Premda su me i okovali zbog Imena Krista Isusa, ipak nisam savršen u njemu. Tek sada sam postao učenik i pišem vama svojim suučenicima».

Treća nedjelja kroz godinu – Nedjelja Božje riječi

Papa Franjo ovu je nedjelju proglasio Nedjeljom Božje riječi. U središtu je misnih čitanja ove nedjelje služba navješćivanja Božje riječi. Prorok Izaija u prvom čitanju naglašava da je iz poganske Galileje i u narodu koji je u tmini hodio zasjalo Božje svjetlo spasenja u Isusu Kristu. Starozavjetni vjernik u pripjevnom psalmu kliče: «Gospodin mi je svjetlost i spasenje, koga da se bojim?» Apostol Pavao u drugom čitanju govori o jedinstvu kršćana u Isusu Kristu, za koje svake godine osobito molimo tijekom Svjetske molitvene osmine za jedinstvo kršćana. Matejev evanđeoski ulomak opisuje Isusov poziv prvih učenika. Isus odabire učenike da ih pošalje svijetu navješćivati Božju riječ. «Gospodine, može li tko ijednu riječ tvoju potpuno shvatiti? Više je onoga što ostavljamo nego što usvajamo, na sličan način kao što žedni piju s izvora. [...] Žedan se čovjek veseli kad pije, a ne žalosti se što ne može iscrpiti cijelo vrelo. [...] Riječ je Božja stablo života koje ti na svim granama nudi blagoslovljeni plod, kao što je i pećina koja je u pustinji provrela sa svih strana pružala duhovni napitak» (sv. Efreem, đakon).

Blagdan Prikazanja Gospodinova

Kristovo prikazanje u Hramu ispunjenje je Malahijina proroštva o danu u koji će Mesija iznenada doći u Hram i pročistiti sinove Izraelove te ih na taj način učiniti sposobnima da Bogu prinose žrtve u pravедnosti. Pripjevni psalam: «Podignite vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave», također govori o Božjem dolasku. Pisac poslanice Hebrejima u ulomku drugog čitanja prikazuje Isusa Krista kao velikog svećenika koji je prinio samoga sebe kao žrtvu za spasenje svijeta. Evanđeoski ulomak donosi Lukin opis prikazanja Gospodinova u Hramu. Starac Šimun i proročica Ana predstavnici su vjernoga Božjeg naroda po kojima se Bog u djetetu Isusu susreo sa svojim narodom. Sv. Antun Padovanski ovako je izrekao otajstvo

koje slavimo blagdanom Prikazanja Gospodinova: «Danas kršćanski vjernici nose u hram upaljenu svijeću koja se sastoji od voska i stijenja. Plamičak simbolizira božanstvo, vosak čovječanstvo, stijenj gorčinu muke Kristove. U tim trima elementima nalazi se istinska pokora: u vatri žar skrušenosti koja iskorjenjuje sve mane; u vosku ispovijed grijeha koji se topi kao vosak na vatri; u stijenju oštrina zadovoljštine».

Peta nedjelja kroz godinu

Prvo čitanje iz Knjige proroka Izaije prorokov je poticaj na tjelesna djela milosrđa (gladne nahraniti, žedne napojiti, gole odjenuti, i sl.). Molitelj u pripjevnom psalmu: «Čestitima sviće kao svjetlost u tami.» tvrdi da pravедnost čestitog čovjeka ostaje dovijeka i zbog nje će se njegovo čelo slavno uzdići. U ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao nagovara kršćane u Korintu da svoju vjeru ne temelje na ljudskoj mudrosti nego na Božjoj sili. Matejev evanđeoski ulomak poučava nas da su kršćani, zahvaljujući svojoj vjeri, sol zemlje i svjetlost svijeta i da zbog njihovih dobrih djela ljudi Bogu iskazuju čast i slavu. «Nema ništa što Boga toliko veseli koliko ga veseli čovjekovo obraćenje i spasenje jer su radi toga svi govori i sva otajstva da postanete kao svjetiljke u svijetu kao životna sila za druge ljude.» (sv. Grgur Nazijanski)

Šesta nedjelja kroz godinu

Starozavjetni mudrac Sirah u ulomku prvog čitanja govori o moćima čovjekove slobode i tvrdi da, ako hoće, čovjek može živjeti po Božjim zapovijedima. Pred čovjekom je i život i smrt: što on više voli, to će mu se dati. U pripjevnom psalmu bivaju pohvaljeni svi oni koji žive po Zakonu Gospodnjem. U ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao naglašava razliku između ljudske i Božje mudrosti. U evanđelju slušamo ulomak Matejeve verzije govora na gori u kojem su sadržane prve tri antiteze s obzirom na srditost, požudni pogled i zakletvu. «Čitav je život dobrog kršćanina sveta želja. Što želiš, to još ne vidiš, ali čeznuće te čini sposobnim da se možeš zasiti kad ugledaš to što želiš. [...] Naš je život takav da se željama vježbamo. Toliko više nas vježbaju svete želje koliko svoje želje odsijećemo od ljubavi svijeta. [...] Ako se želiš napuniti dobrom, prije zlo izbaci.» (sv. Augustin, biskup).

Sedma nedjelja kroz godinu

Levitiski zakonik, u ulomku koji se naviješta u prvom čitanju, donosi poziv na svetost i zapovijed ljubavi prema blišnjemu. Pripjevni psalam: «Milosrdan je i milostiv Gospodin, spor na srdžbu i vrlo dobrotiv», pohvala je Božjem milosrđu i smilovanju. U ulomku drugog čitanja iz Prve poslanice Korinćanima apostol Pavao podsjeća kršćane u Korintu da su u krštenju postali hram Božji u kojem prebiva Duh Božji te ih poziva da žive svetim životom. Matejev evanđeoski ulomak iz govora na gori donosi antiteze s obzirom na osvetu, ljubav prema blišnjemu i mržnju prema neprijatelju te zaključni Isusov poziv da budemo savršeni kao što je savršen Otac naš nebeski. «Tko ne ljubi blišnjega, ne vrši zapovijedi; a tko ne vrši zapovijedi, taj ne može ljubiti ni Gospodina. Blago čovjeku koji može jednako ljubiti svakoga čovjeka. Tko ljubi Boga, taj svakako ljubi i blišnjega. Takav ne može čuvati novac, nego ga dijeli onome tko oskudijeva. [...] Ne pokazuje se dobrotvorna ljubav samo dijeljenjem novca, nego još više poučavanjem neukih u Božjem nauku kao i vršenjem tjelesnih djela milosrđa.» (sv. Maksim Ispovjednik)

Zajedništvo • GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Požeška biskupija

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević • UREDNIČKO VIJEĆE: Ivica Žuljević, Josip Krpeljević, Ljiljana Marić, Marijan Pavelić, Višnja Mikić • LEKTOR: Miroslav Paulić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak TISAK: Denona, Zagreb • ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega

Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Započela Katolička malonogometna liga Požeške biskupije

U subotu, 14. prosinca euharistijskim slavljem u crkvi sv. Lovre u Požegi, koje je u zajedništvu s desetak svećenika predvodio biskup Antun Škvorčević, započela je ovogodišnja Katolička malonogometna liga Požeške biskupije. U slavlju je sudjelovalo dvjestotinjak mladića, članova malonogometnih ekipa iz dvadeset i jedne župe, a pridružile su im se sestredovnice koje su se toga dana u Požegi okupile na svoju adventsku duhovnu obnovu. U ovogodišnjoj biskupijskoj ligi sudjeluju: Župa sv. Josipa, Slatina, Župa sv. Antuna Padovanskog, Daruvar, Župa Gospe Fatimske, Našice, Župa sv. Nikole Biskupa, Podgorač, Župa sv. Antuna Padovanskog, Našice, Župa sv. Ivana Krstitelja, Požega, Župa sv. Emerika, Oriovac, Župa Duha

Svetoga, Đulovac, Župa sv. Kuzme i Damjana, Kuzmica, Župa Uznesenja BDM, Končanica, Župa Bezgrješnog začeca BDM, Vetovo, Župa sv. Tome Apostola, Rajić, Župa sv. Marka Evanđelista, Našice, Župa sv. Barbare, Jakšić, Župa sv. Ivana Krstitelja, Badljevin, Župa sv. Nikole Biskupa, Pleternica, Župa sv. Augustina Biskupa, Velika, Župa Pohoda BDM, Voćin, Župa Blažene Djevice Marije, Nova Kapela, Župa sv. Terezije Avilske, Požega i Župa sv. Luke Evanđelista, Lukač.

Biskup je u homiliji rekao kako Isus u evanđelju tumači tko je Ilija i kako su svi očekivali da će on doći na kraju i obnoviti svijet, no došao je Ivan Krstitelj koji je svojim žarkim i plamtećim duhom ljude pozivao na obraćenje. Njegovi sunarodnjaci ba-

vili su se uglavnom pitanjem izvanjskih okolnosti u kojima su živjeli, kako izići na kraj s kraljem, carem, vojnicima, carinicima i poreznicima, a Ivan im je pogled svratio na njihovu nutrinu, pozivao na obraćenje po kojem se kroji njihova sudbina. Protumačio je kako je za sportaše važno biti jake tjelesne kondicije, biti visok, ali da u sportu najveći domet ostvaruju oni koji su veliki duhom, ponašaju se sportski. Potaknuo je mlade nogometaše da nikada ne gledaju druge kao suparnike, a još manje kao neprijatelje, nego kao suigrače koji im pomažu da dobrom igrom ne pobijede samo jednu sportsku utakmicu, nego utakmicu života. Jer sve su pobjede u sportu uzaludne, ako nije postignuta

ona najvažnija, pobjeda nad smrću s Isusom Kristom. Poručio im je kako „imaju vatrene navijače – svece – koji su bili vatreni Božji ljudi i koji navijaju da i oni budu vatreni, ognjeni, žarki iznutra, prepoznatljivi po Isusovu duhu te ne igraju bilo čije i bilo kakve prljave igre, nego čiste, usmjerene prema pobjedi koju nam je Isus izvejavao, pobjedi života nad smrću.“

Nakon svete mise, Krunoslav Siroglavić, biskupijski povjerenik za pastoral mladih, uputio je sportaše u program odigravanja utakmica prvog kola lige u sportskoj dvorani OŠ fra Kaje Adžića u Pleternici i OŠ I. G. Kovačića u Velikoj. Uz povjerenika Siroglavića igru su koordinirali vjeroučitelji Marko Ilić, San Marko Klarić i Mirko Čičak.

SUSRETI MINISTRANATA U POŽEŠKOM KOLEGIJU

U okviru programa pastorala duhovnih zvanja u subotu, 19. listopada požeški Kolegij posjetili su ministranti iz župe Duha Svetoga iz Đulovca, a 16. studenog skupina od tridesetak ministranata iz župe sv. Luke Evanđelista u Lukaču i župe sv. Nikole Biskupa iz Pleternice. Pod vodstvom Marijana Pavelića, biskupijskog povjerenika za pastoral duhovnih zvanja, upoznali su tu ustanovu i život u njoj. Nakon uvodnog susreta i kratke kateheze na temu duhovnog poziva, ministrantima je predstavljen Kolegij te prikazan život u njemu. Ministranti su razgledali grad, posjetili Katedralu i crkvu sv. Lovre. Imali su sportska natjecanja, društvene igre i kvizove.

Skupina ministranata koji su Kolegij posjetili 16. studenog sudjelovala je na misnom slavlju koje je u kapeli Odgojno-obrazovnog centra predvodio biskup Antun Škvorčević, a pridružili su im se i pitomci požeškog Kolegija. Biskup je ministranata protumačio da u Kolegiju žive i uče mladići srednjoškolski koji oslušuju Božji glas u svom srcu i provjeravaju je li Bog možda nekoga od njih pozvao da postane svećenik.

U homiliji biskup im je na temelju evanđeoskog ulomka, u kojem je Isus ispričao kako je jedna udovica svojom upornom molbom postigla da je nepravedni sudac ipak obrani na sudu, poručio da je molitva kucanje na Božje srce, koje nije tvrdo i neumoljivo. Bog nam uvijek želi dati ono što je najbolje za nas, ali je pitanje želimo li mi uvijek primiti ono što je Božje ili radije ostajemo zarobljeni vlastitom sebičnošću i molimo od Boga da nam ostvaruje ono što ona traži. Pozvao ih je da u slobodi svoga mladenačkog srca ozbiljno uzmu u obzir ono što je Bog u svojoj mudrosti i ljubavi s njima naumio te u redovitoj i ustrajnoj molitvi otkrivaju kako taj naum prihvatiti i ostvarivati. Na svršetku misnog slavlja biskup je predstavio đakona Mateja Silukovića i akolita Marka Milakovića koji su sudjelovali na svetom misi te su im ispričali povijest svoga svećeničkog zvanja.

Krštenja djece višečlanih obitelji

Biskup krstio četvrto i peto dijete roditelja Šantak u Sopju

U nedjelju, 27. listopada biskup Antun Škvorčević pohodio je župu sv. Marije Magdalene u Sopju i ondje u župnoj crkvi predvodio središnje župno euharistijsko slavlje tijekom kojega je i krstio blizanke Ivu i Anu, četvrto i peto dijete roditelja Tomislava i Marine Šantak. Biskup je u pozdravnoj riječi kazao kako je rođenje novog čovjek najveća i najvažnija vijest jer se u njem najavljuje i počinje ostvarivati Božja i naša budućnost. Svojim predvođenjem krštenja u obiteljima s brojnom djecom, nastavio je biskup, svjedoči poštovanje i zahvalnost roditeljima za njihovo opredjeljenje za život te im pruža molitvenu potporu u tom dragocjenom služenju hrvatskom dobru.

Pripomenuvši kako brojnije potomstvo kod nekih ljudi izaziva čuđenje a počesto i podsmjeh uz tvrdnju da je nerazborito radati više od jednog ili dvoje djece, biskup je kazao da tako razmišljaju oni kojima polazište nije ljubav, nego sebičnost te je istaknuo da ljubav u svojoj domišljatosti zna izaći na kraj i s petim, desetim i svakim drugim djetetom. Istaknuo je važnost u hrvatskim osobnim, obiteljskim i javnim odnosima otvoriti prostore Božjoj ljubavi, podsjetivši da se četvrto i peto dijete u obitelji Šantak rodilo po zakonitosti ljubavi njihovih roditelja. «Otvorimo prostore Bogu i dajmo mu da on bude prvi među nama, da se život u Hrvatskoj ne ostvaruje samo u dimenzijama europskih zakona, nego i u Božjim dimenzijama. Tada ćemo jedni druge bolje razumjeti i učiniti našu domovinu lijepom po onom što nosimo u svojim srcima», zaključio je biskup.

Na svršetku misnog slavlja biskup Antun je roditeljima Tomislavu i Marini čestitao krsno preporođenje njihovih dviju kćeri te im poželio puno radosti u

njihovu odgoju. Zahvalio je dosadašnjem župniku Augustinu Tašiću za službu vjernicima sopjanske župe, koji je prošlog ljeta premješten u župu Crnac, a njih je pozvao da u poniznosti vjere surađuju sa svojim novim župnikom Oliverom Kranjčićem.

Roditelji Kotorac u Pakracu krstili peto dijete

Biskup Antun Škvorčević predvodio je 3. studenog u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Pakracu središnje župno euharistijsko slavlje tijekom kojega je krstio Juditu, peto dijete Dubravku i Vlatke Kotorac. Uz mjesnog župnika Jozu Zorića koncelebrirali su umirovljeni pakrački župnik Matija Juraković i svećenik banjalučke biskupije Anto Orlovac, uz služenje đakona Mateja Silukovića. Na početku misnog slavlja župnik Zorić pozdravio je biskupa Antuna i zaželio mu dobrodošlicu. U uvodnoj riječi biskup je kazao da je rođenje petog djeteta u obitelji Kotorac najveća novost i najveći događaj ovih dana u Pakracu i u Hrvatskoj. Rekao je kako je želio podijeliti radost tog događaja najprije s roditeljima, a onda i sa svim sudionicima slavlja koji vole Pakrac i svoju Hrvatsku time što promiču život i iskazuju poštovanje supružnicima koji se za nj opredjeljuju. Podsjetio je kako su minulih dana naše misli bile usmjerene na preminule koje je smrt odnijela s ovoga svijeta, a danas nam je pred očima čovjekovo rađanje u koje je Bog položio svoje najveće nade, vezane ne samo za ovozemaljski život, nego i za vječnost. Čestitao je roditeljima Dubravku i Vlatki na njihovu opredjeljenju za život te im zahvalio za služenje domovini i Crkvi koje su time posvjedočili. Osobitu zahvalnost izrekao je ocu Dubravku što se nikad nije sramio Crkve, nego je od malih nogu volio Isusa Krista u svojoj pakračkoj župi kroz aktivnost u zajednici mladih, u glazbenoj skupini «Vita nova», u organiziranju malonogometne katoličke lige mladih i na drugim razinama a sada je i u braku zajedno sa svojom suprugom posvjedočio da se ne boji

života. Pozvao je sudionike slavlja da podrže obitelj Kotorac i sve druge obitelji s brojnom djecom te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Krštenje petog djeteta u dvije đulovačke obitelji

U nedjelju, 10. studenog biskup Antun Škvorčević prevodio je u župnoj crkvi Duha Svetoga u Đulovcu središnje župno euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio Gabrijela, peto dijete Marjana i Kate Jozić te Franju, peto dijete Kriste i Olge Nikolić. Na početku misnog slavlja župnik Josip Marić zaželio je biskupu Antunu dobrodošlicu, a djeca su mu uručila cvijeće. Zahvalivši na izraženim dobrim željama, biskup je u pozdravu posvjedočio okupljenim vjernicima radost što je njihova župa zajednica života jer su joj obitelji opredijeljene za brojno potomstvo. Kazao je da je došao u Đulovac s posebnim poštovanjem izraziti svoju zahvalnost i čestitati roditeljima Kristi i Olgi Nikolić te Marijanu i Kati Jozić za njihovo peto dijete. Ustvrdio je da nema većeg događaja nego kad se u Hrvatskoj rodi novi čovjek jer se s njime rodila naša hrvatska budućnost i ujedno započela Božja vječnost. Poručio je roditeljima da budu ponosni što su se opredjeljenjem za život svrstali na Božju stranu.

Završavajući misno slavlje biskup je roditeljima Jozić i Nikolić čestitao krsno preporođenje njihove djece te ih podsjetio da s ovog slavlja svojim kućama nose najveći Božji dar – ljudski život preporođen u krštenju. Zaželio im je obilje Božjeg blagoslova u odgoju njihove djece. Pozvao je sudionike slavlja neka mole za mlade obitelji da vjeruju životu, za djecu da ne odlutaju

s puta naših otaca, da podupiru obitelji s brojnom djecom te da budu molitelji za duhovna zvanja. Zahvalio je župniku Josipu Mariću za sve ono što zajedno s njima nastoji ostvarivati, služeći njihovim dušama. Zahvalio je pjevačima što su svojim pjevanjem doprinijeli ljepoti misnog slavlja te je na obitelji Jozić i Nikolić s njihovom novokrštenom djecom, na sve druge obitelji s brojnom djecom i na sve sudionike slavlja zazvao Božji blagoslov.

»Božićna svjetlost« braće Pavlečić u Malinu kraj Oriovca

Tekst i fotografije: Višnja Mikić

Iako se umjetnošću bavi od malih nogu, Zoran Pavlečić iz Malina, župa Oriovac, zadnje tri godine aktivno se bavi izradom skulptura od prirodnih materijala koje izlaže u prirodi, u tematskom parku „Arteco“. Zoran je i predsjednik i umjetnički voditelj udruge „Arteco Pavlečić“.

– Naše su skulpture od loze i masline. Sve što koristimo prirodni su eko-materijali. Kada je bratić „izvadio“ stari dio vinograda, dao nam je svu lozu. Prvo sam napravio slavonskog konja od slavonske loze, a onda sam s četvoricom braće počeo intenzivnije raditi različite skulpture. Obitelj je zapravo od davnine nekako vezana uz drvo: pradjed je bio lugar kod Josipa Kozarca, djed stolar, otac je uvijek radio s drvetom, a ja nastavio uz pomoć braće. Nas petorica izrađujemo skulpture od prirodnih materijala i izlažemo ih u prirodi. Osim toga, loza i maslina čine veliku poveznicu s Biblijom jer su jedna i druga „biblijsko drvo“, koje se toliko puta spominje u svetopisamskim tekstovima - ističe Pavlečić.

Tematski park

Kaže da su ljudi prepoznali njihov rad pa im poklanjaju lozu i maslinu, a ponekad nešto kupe ili zamjene za neki drugi materijal ili iskrče stari vinograd. Pavlečićeve skulpture u kratkom su vremenu svoje mjesto našle u Malom Lošinju, na Krku, Zagrebu, Kutini i dr. mjestima. Jedne prodaju, druge poklone, a organizirali su i kiparske kolonije te sudjelovali na drugim kolonijama u Svetom Ivanu Zelini, Puntu i drugim mjestima.

– Tematski park smo „postavili na noge«. Željeli bismo da on u budućnosti bude „art izletište“ pa da za djecu, ali i odrasle ovdje organiziramo kreativne igraonice i radionice. Okupljali bismo ovdje različite umjetnike kao predavače, pa glazbene i dramske umjetnike i slične.

Ovo je, iako u malom slavonskom selu, vjerojatno u svijetu rijedak tematski park s ekološko-umjetničkim skulpturama, među kojima su one propetog konja, srne, jelena, divokoze, djevojke s leptirom od vinove loze i maslinova drveta.

„Božićna svjetlost“ program je koji su Pavlečići upriličili u svom parku pred Božićne blagdane. To je i svojevrsni „Bonifacijev Božić“. Naime, obitelj Pavlečić je traženjem porijekla svog prezimena došla do spoznaje da su oni vjerojatno rodaci sluge Božjeg brata Ivana Bonifacija Pavlečića. Istraživanje ih je odvelo u Piljenice kod Lipovljana, gdje

je rođen njihov pradjed, a u nedalekoj Zbjegovači gotovo istovremeno je rođen Ivan Bonifacije. Svi Pavlečići nekada su doselili iz Like i Gorskog Kotara, gdje je ovo prezime autohtono i gdje je bilo nekoliko kuća Pavlečićevih.

Srodstvo sa Slugom Božjim Bonifacijom

- Mi smo čitali o Bonifacijevom životu i djelu i želimo da on bude uzor i voditelj u našem radu. Povezali smo se sa Družbom sinova Bezgrješnog začeca iz Kutine, pa je otac Mariano Passerini, njihov poglavar posjetio Malino, slavio ovdje svetu misu i podsjetio na poruke koje je o brizi za ljepotu duše u čvrstoj vjeri u danima pripreme za Božić krajem 19. stoljeća iz Rima rodbini u Hrvatsku slao brat Ivan Bonifacije - ističe Zoran Pavlečić.

Poveznica s Pavlečićima je i ta što je družba utemeljena zahvaljujući liku i djelu jednog Pavlečića, Ivana Bonifacija, 'brata' koji je u Rimu služio bolesne, stare i nemoćne, napuštenu djecu te obučavao mlade redovnike, a za kojega je u Vatikanu u studenom 2016. pokrenuta kauza za proglašenje blaženim.

„Božićna svjetlost“ u Malinu zamišljena je tako kao svojevrsni „Bonifacijev Božić“. U tematskom parku je i štalica sa Svetom obitelji, tu su vol, magarac, tri kralja s devama...

Zoran i braća povremeno odlaze u Kutinu. Darovali su im umjetničku instalaciju *Marije na magaretu*, koju, trudnu, Josip vodi i traži im smještaj. Skulptura je postavljena ispred Ivanove kuće.

„Božićna svjetlost“ u Malinu zamišljena je tako kao svojevrsni „Bonifacijev Božić“. U tematskom je parku i štalica sa Svetom obitelji, tu su vol, magarac, tri kralja s devama... Prva Božićna izložba Pavlečićevih bila je prošle godine na zagrebačkom Adventu, a ove godine odlučili su pripremiti izložbu u suradnji s općinom Oriovac, na području na kojem i žive. Nakon izložbe Pavlečić će nastaviti raditi i osmišljavati nove tematske cjeline. Svojom umjetnošću, jednostavnošću i širinom srca sigurno će i dalje privlačiti posjetitelje, poklonike skulptura i umjetnosti uopće.

